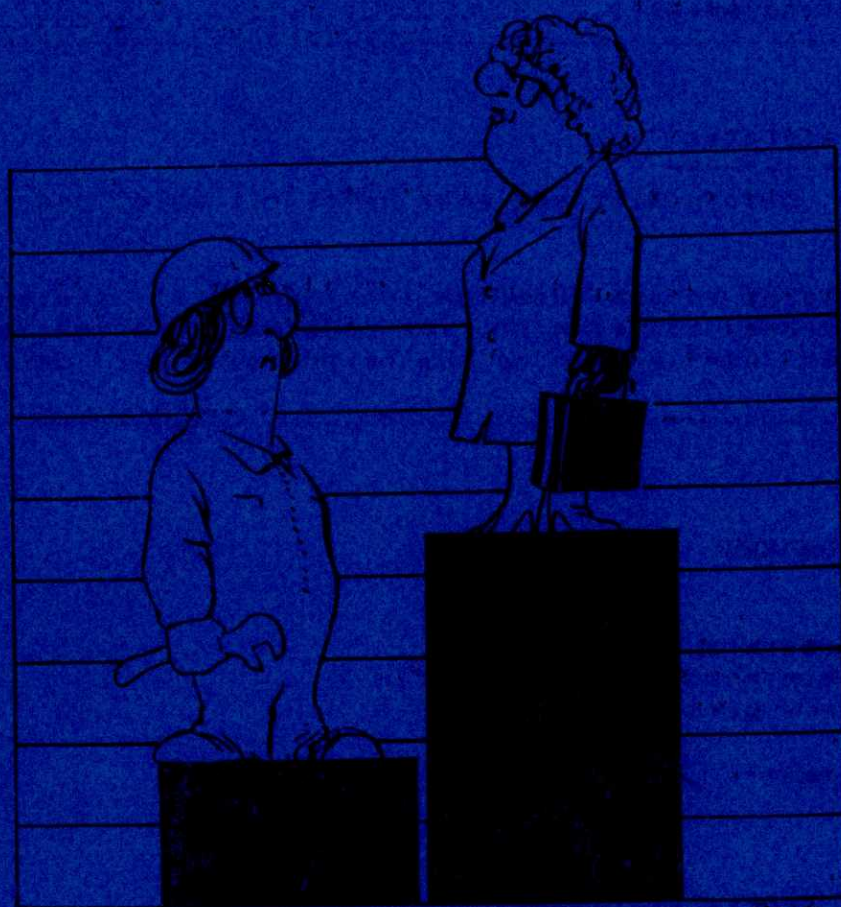

Referat frå

Raud Ungdom sitt 15. landsmøte

REFERAT FRA RAUD UNGDOM SITT 15. LANDSMØTE 1987

I N N H O L D

Dagsorden	s. 2
Beretning 1985-1987	s. 3
Vedtatte tillegg til beretninga	s. 39
Nedstemte forslag til beretninga	s. 45
Vedtatte vedtektsendringer	s. 50
Nedstemte forslag til vedtektsendringer	s. 50
Økonomivedtak	s. 50
Nedstemte forslag til skoleprogrammet	s. 51
Uttalelser fra landsmøtet	s. 52

Kommentar til referatet:

Skoleprogrammet blir utgitt som eget hefte til salg, og er ikke trykket opp her.

På landsmøtet ble de to opprinnelige forslagene til skoleprogram trukket til fordel for et nytt. De nedstemte endringsforslagene som er gjengitt her er kun de som retter seg mot dette nye forslaget.

DAGSORDEN:

1. Opning
2. Val av landsmøtets tillitsvalde
3. Vedtak forretningsorden/dagsorden
4. Sentralstyrets beretning
5. Vedtektene
6. Skoleprogrammet
7. Valkampen
8. Økonomi
9. Uttalelser
10. Val av nytt sentralstyre

1. HVORFOR EN EGEN ORGANISASJON MED KOMMUNISMEN SOM MÅL?

Rød Ungdom ønsker ei anna framtid for folk. Vi ønsker at vi sjøl og resten av verdens befolkning skal få leve et anna liv enn det vi får tilbudt i dag, under kapitalismen. Vår utfordring er å vende den maktesløsheten folk opplever i dag til ei kraft for et anna samfunn.

Folk har i lang tid hatt ønsker og drømmer om et anna samfunn, der det er slutt på undertrykking. Et samfunn med frihet for hver enkelt. Men flertallet av folk har ikke noe alternativ i forhold til det kapitalistiske Norge, og må godta at "bedre kan vi ikke få det".

Historia til alle land, til alle kamper viser at arbeiderklassen alene bare er i stand til å utvikle konkrete reformkrav for å forbedre sin egen situasjon innafør rammene av kapitalismen. Det vil si en bevissthet om at det er viktig å stå sammen og kjempe for krav mot de som har makta for å få det bedre, men uten å stille spørsmål ved og skape et alternativ til sjølve det kapitalistiske systemet.

Bevissthet om hvordan kapitalismen lovmessig, for å overleve, må undertrykke folk, og bevissthet om et anna samfunn, sosialismen som gjør det mulig å få slutt på undertrykkinga oppstår bare på grunnlag av dyt vitenskapelig kunnskap. De første som stilte et alternativ til det borgerlige kapitalistiske samfunnet var Marx og Engels, borgerlige intellektuelle. De utvikla marxismen ut i fra vitenskapelig arbeid bygd på borgerlige forskere og i kamp med disse. De greide å avdekke at det er klassekampen som er drivkrafta i den historiske utviklinga. Arbeiderklassen skaper verdien i samfunnet, men har ikke eiendomsretten til produksjonsmidlene. Arbeiderklassen kan skape et samfunn uten undertrykking, det kommunistiske, dersom de gjør revolusjon og bygger en stat der de sjøl har makta.

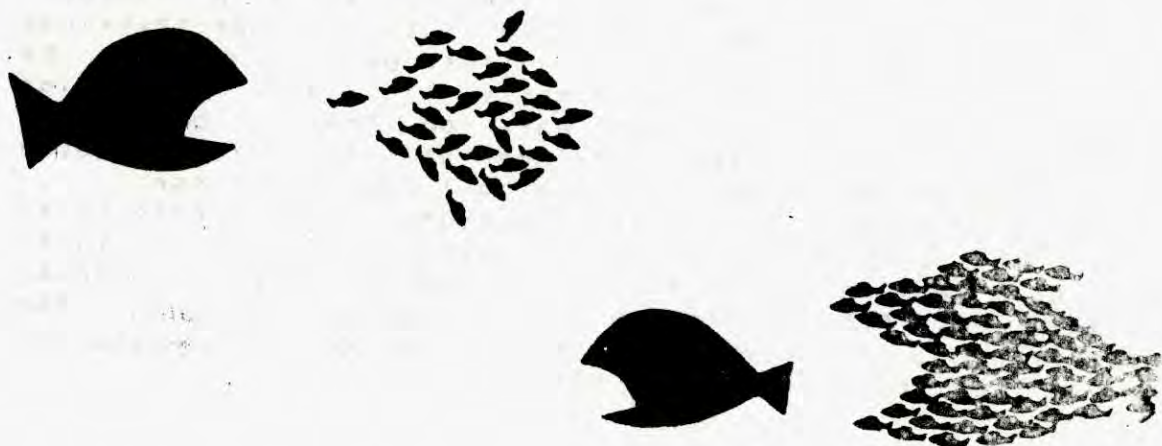
Dersom vi har som mål å lae et anna samfunn uten undertrykking, trenger vi et kommunistparti i Norge som består av arbeiderklassens intellektuelle og småborgerlige intellektuelle. Vi trenger en organisasjon som stiller seg som mål å ha et bedre helhetlig alternativ en borgerskapet, et bedre svar for folk enn kapitalismen. Det betyr at organisasjonen hele tida må ta det teoretiske arbeidet alvorlig sånn at det en dag kan bli mulig for flertallet av folk i Norge å ta makta sjøl.

2. FRA DEN KOMMUNISTISKE BEVEGELSENS HISTORIE.

Den første gang historia opplevde en revolusjon som hadde på programmet å bygge et samfunn der arbeiderklassen hadde makta, var den russiske revolusjon i 1917. En viktig erfaring vi kan trekke fra Sovjet er at det å gjøre arbeiderklassen til herskere krever mye, mere enn det kommunistpartiet i Sovjet hadde på programmet. Det krevde at man hadde bedre løsninger i forhold til hvordan bryte klasse- og kjønnsundertrykkninga, det krevde bedre svar i forhold til hvordan hindre at en ny herskerklasse kommer til makta.

Marxismen kom i miskreditt etter at slaget i Sovjet var tapt. For de fleste arbeiderne i Vesten framsto kommunismen som et diktatur, og ikke noe alternativ til det sosialdemokratiske velferdsamfunnets framvekst i Europa.

30 år etter den 2. verdenskrig fikk marxismen igjen en oppblomstring. Avgjørende for dette var nye teoretiske og politiske standpunkter utvikla av Mao og Kinas kommunistiske parti.

Kina proklamerte at Sovjet ikke lenger var kommunistisk, men et statskapitalistisk land, at en ny herskerklasse var kommet til makta, og at en ny revolusjon var nødvendig i Sovjet dersom flertallet skulle få makta.

Politisk utvikla Kina nye og grundigere teorier på at det ikke var mulig med en fredelig overgang til sosialismen, det var fortsatt nødvendig at arbeiderklassen reiser seg med våpen i hånd og gjør revolusjon. Videre mente Mao at klassekampen fortsetter under sosialismen, det vil fortsatt finnes et borgerskap. Det er nødvendig med kulturrevolusjoner eller lignende bevegelser for å hindre at en nye herskerklasse vokser fram.

Når det gjaldt internasjonal strategi stilte Kina spørsmål ved om det var mulig å løse verdensproblemene med et tillitsfullt samarbeid med stormaktene USA og Sovjet, og på den måten skape variert fred. Dette sto spesielt opp mot Sovjets teori om "fredelig sameksistens" som en riktig politikk for fred, - en politikk som i praksis førte til at Sovjet gikk mot det vietnamesiske folkets frigjøringskamp mot USA.

3. MAOISMEN I VESTEN .

Maoismen fikk stor støtte gjennom ungdoms- og studentopprøret i Vesten, et opprør som også retta seg mot USA's krigføring i Vietnam. Når USA, som hadde blitt sett på som symbolet for "det frie, demokratiske Vesten", så brutalt kunne gå til angrep på folket i et lite land, måtte det være noe grunnleggende feil med dette samfunnet og de verdiene det bydde på, tenkte mange ungdommer.

Kina hadde svar i forhold til å støtte den 3. verden opp mot USA for å kjempe mot imperialismen og på den måten skape fred, og Kina hadde svar på at det går an å kjempe for et annet samfunn uten at det blir som Sovjet.

I Europa vokste det tidlig på 70-tallet fram en stor flora av maoistiske grupperinger. De fleste av dem dominerte på universitetene og kunne mobilisere 10.000 - vis av ungdom og studenter til demonstrasjoner.

Så lenge student- og ungdomsopprøret ga oppslutning til maoistpartiene og man kunne mobilisere til stormende aksjoner, kom ikke de indre svakhetene i den maoistiske teorien fram. Men da bevegelsen rundt student- og ungdomsopprøret stilna, hadde ikke maoistpartiene lenge noe "bevis" på at de hadde rett. Mange hadde slutta seg til maoistpartiene ut fra en tankegang om at opprøret pekte ut en strak vei mot sosialismen, samtidig som Kina og Albania fungerte som "fyrtårn" som sto som ei tydelig konkretisering av målet, - det sosialistiske samfunnet. Da disse forutsetningene forsvant, kom de indre svakhetene i den maoistiske bevegelsen fram i dagslyset.

De som rått hadde slukt glansbildeframstillingene av Kina og Albania for å demme opp for spørsmålet om hvordan sosialismen ikke skal degenerere sånn som i Sovjet fikk problemer. Etter Maos død (1976) tok Kina avstand fra kulturrevolusjonen, og tillot i større grad frie markeder og økte lønnskiller. Romantiseringa av frigjøringsbevegelsene i 3. verden holdt heller ikke lenge. Vietnam som vi hadde kjempa for skulle bli fritt, invaderte Kampuchea.

Maoistene i Vesten kunne ikke lenge svare med at i Kina er det demokrati, der har folk makt, de har veqqaviser, streikerett osv.

En del prøvde da å skjule hulheten, svakheten i den kommunistiske teorien med at borgerligdemokratiske rettigheter ikke en gang er verdt det papiret det er skrevet på, eller at demokratiske rettigheter er borgerlige illusjoner. Men det var utilfredsstillende. Arbeiderklassen i Vesten ville aldri støtte opp om en sosialistisk revolusjon dersom de skulle bli fratatt disse formelle rettighetene, uten at det var noe alternativ til dem. Og var det ikke kommunistene i Vesten sin oppgave å støtte opposisjonelle i Øst-Europa sin kamp for demokratiske rettigheter?

Framfor alt mangla ml-bevegelsen i Vesten en forståelse for Vestens særegne problemer. I Vesten spiller overbygninga, statsapparatet, de intellektuelle, media osv. en enormt stor rolle for å forsvare kapitalismen og binde flertallet av folk

til den. Herskerklassens ideologiske herredømme uttrykker og befester seg på tusen forskjellige måter for at folk "frivillig" skal underkaste seg kapitalismen, og gjør at herskernes tanker er de herskendes tanker.

4. A K P I N O R G E .

I motsenning til de fleste andre ml-partier overlevde ml-bevegelsen i Norge. Mye av dette skyldes at AKP greide å utvikle analyser som knytta bevegelsen til norsk virkelighet. AKP greide å lage et politisk og ideologisk alternativ til sosialdemokratiet. Om det ikke var fullgodt, så var det nok til at vi overlevde da ei rekke ml-partier knakk sammen rundt overgangen mellom 70- og 80-tallet. Det at store deler av partiet var knytta til arbeiderklassen, og at partiet hadde slått røtter i praktiske bevegelser som fagbevegelsen og kvinnebevegelsen, var også avgjørende.

I motsetning til andre ml-bevegelser satte en stor del av våre ledere seg grundig inn i marxistisk teori og forsvarte aktivt Marx, Lenin og Mao. Hadde vi ikke gjort det hadde det vært umulig å samle bevegelsen rundt en felles ideologi. Samtidig reiste AKP etterhvert en helt nødvendig kritikk av de erfaringene vi har fra den kommunistiske bevegelsens historie, som ettpartistaten og mangelen på demokratiske rettigheter under sosialismen.

I disse diskusjonene har det vært de som ville ha få forandringer, og linjer som raskt ville ha tatt oppgjør med gamle dogmer. Nettopp brytninga mellom disse linjene har skapt den politiske plattform ml-bevegelsen i Norge står for i dag. Vår bevegelse kunne ikke ha vært uten noen av dem, sjøil om de har fått merkelappene høyre og venstrelinjer.

Den virkelige faren innafor bevegelsen, har vært den strømminga som gir opp å skape et politisk og teoretisk revolusjonært alternativ i Norge.

Denne linja uttrykker seg i standpunkter som:

"Vi har en ferdig teori for sosialismen, vi har en grundig nok analyse av kapitalismen i Vesten, flertallet av folk i Norge vil nok slutte opp bare vi får jobba lenge nok, bare krisa og situasjonen i 3. verden har utvikla seg langt nok så folk kan se at vi har rett."

I en situasjon der ml-bevegelsen svært trenger større oppslutning, der vi for første gang har sett et møkkavalg i øya (høsten -85), er det lett å komme med slike løsninger. Men vi må aldri glemme å stille oss spørsmålet på hvilket grunnlag vil vi ha støtte. Nye store bevegelser som ungdomsopprøret på 70-tallet vil komme. Men det vi må lære av historia til ml-bevegelsen og AKP i Norge er at om at denne støtta ikke bare skal bli et blaff, er det vår strategi som avgjør. Det vil si om folk virkelig synes vårt alternativ til kapitalismen er bra nok.

Det er enkelt å være kommunist i ei tid der vi får støtte fra massebevegelser. Men det som avgjør om ml-bevegelsen har eksistensberettigelse, er om vi har et felles teoretisk og ideologisk alternativ som vi kan samles om og få oppslutning på, og som er et brukbart redskap for arbeiderklassen og kvinnene for å sjøil ta makta i samfunnet.

5. N O R G E I D A G .

Under parola vilje til omstilling gir velferd og større frihet, har borgerskapet i Norge satt i gang en gigantisk omstilling for å holde kapitalismen og makta deres i live. Målet deres er økt profitt, noe som ikke kan skje på annen måte enn at folk forverra sine sosiale og økonomiske kår. Omstillinga vil føre til arbeidsledighet, redusert kjøpekraft, privatiseringa av helse- sosial- og skolevesen og en svekking av faglige og demokratiske rettigheter.

Vi ser at arbeiderklassen, kvinner og ungdom reiser seg til kamp og viser motstand mot den økte undertrykkinga. Men samtidig ser vi at folk taper. Vi er på defensiven. I tida framover vil vi se protester, at folk reiser seg til kamp mot forverringene gjennom streiker, demonstrasjoner og protestbevegelser, Vi skal ha som mål å være i spissen for flest mulig av disse kampene. Men vi må aldri bli forleda til å tro at sosialismen kommer med det aleine. Det vi aldri må glemme er at de som sitter med makta kan gjennomføre enormt mange forverringer for folk, uten at det fører til kamp for en grunnleggende forandring, uten at det fører til en sosialistisk revolusjon. For så lenge borgerskapet har makta over folks tanker, har de også makta over folks handlinger. Sånn som Hitler hadde makta over folks tanker i nazi-Tyskland, makt til å myrde 6 millioner jøder.

I et land som Norge spiller makta over ideologien enormt stor betydning for det kapitalistiske systemet til å fortsette. Norge er et land som har en høyt utvikla samfunnsmessig produksjon. All sement her i landet lages av et firma, all tobakk på en bedrift. Å slå sammen produksjonen til større enheter er en nødvendighet dersom kapitalismens lov om stadig større profitt skal opprettholdes. Men samtidig er systemet svært sårbart. Streiker 200 E-verksarbeidere i Norge, stopper hele samfunnet opp. Derfor er de avhengig av at arbeiderklassen stort sett lar seg frivillig utbytte. Det betyr at borgerskapet hele tida kjemper om folks tanker om at Norge er tross alt det beste alternativet for folk, og at det ikke kan være annerledes. Borgerskapets siste svar til kvinnene og arbeiderklassen, når borgerskapet miser den ideologiske og politiske makta, vil være det åpne fascistiske diktaturet, hvor voldsapparatet er det eneste som kan kontrollere folks handlinger.

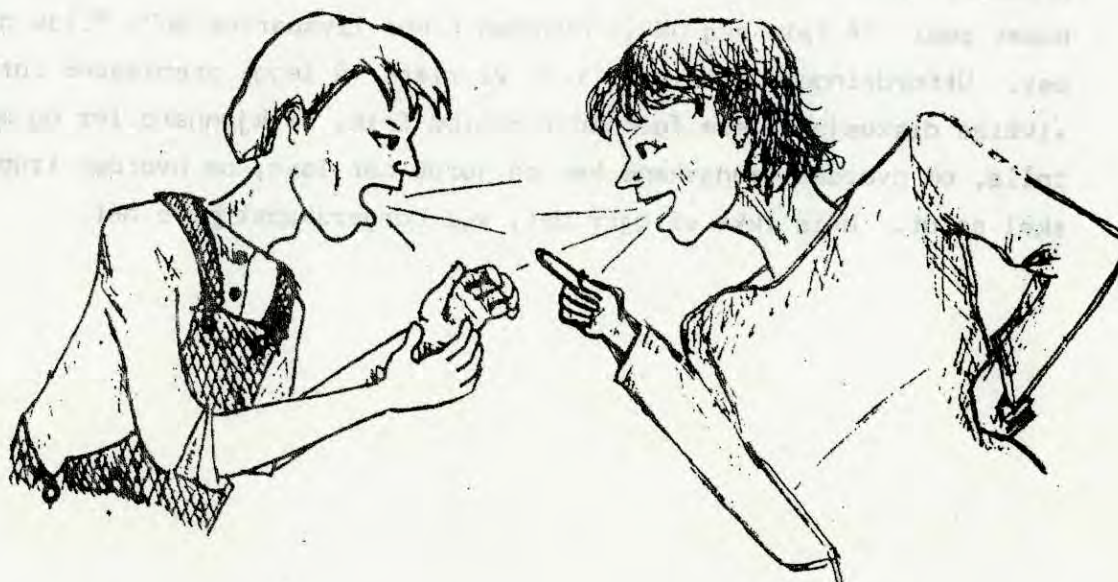
Omstillinga av kapitalismen fører også med seg at arbeidet blir mere samfunnsmessig og spesialisert. Et sted jobber du, du lager en liten del av en helhet, folk får mindre og mindre forståelse av hva de jobber med. Sjøl om bedriftsideologene prøver seg med at det lille arbeidet du gjør hver dag er en viktig del av en større helhet, slår ikke dette helt an. Folk får en dårligere forståelse av hvilken funksjon de fyller. Videre er det sånn at folk lever helt adskilt fra hverandre: et sted jobber man, et sted bor man, de gamle er på aldershjem, barna i barnehage, ungdommen på skolen, osv.

Fordi folk sjøl ikke har makta over samfunnsutviklinga, blir man bare en uviktig brikke i et spill. Du har ingen innvirkning på utviklinga i samfunnet eller over ditt eget liv.

Når det skjer store forandringer i samfunnet, er vi nødt til å analysere det som skjer og utvikle både teorien og grunnlaget vårt og den konkrete politikken for i dag. Endringene i samfunnet har også konsekvenser for strategien vår for en sosialistisk revolusjon og for bygging av sosialismen. Vi skal forklare dette med noen eksempler: Klassene og klasse-sammensetninga har forandra seg drastisk de siste 10 åra og vil fortsette å endre seg i tida framover. Store deler av det tradisjonelle småborgerskapet, dvs. det lavere funksjonærskiktet, som i hovedsak består av kvinner, står mye nærmere arbeiderklassen enn småborgerskapet. Det samme gjelder store yrkesgrupper innafor helse- og sosialsektoren. Samtidig blir arbeiderklassen delt inn i A-B-og C-lag, hvor A-laget får viktig kunnskap i forhold til den teknologiske utviklinga. Disse endringene vil få konsekvenser for vår klasseanalyse. Et annet eksempel er kvinnenes inntog i arbeidslivet. Kvinnene utgjør i dag halvparten av den yrkesaktive delen av befolkninga. Den typiske arbeideren er ikke lenger den mannlige jernarbeideren med kjeledress og hjelm. Den typiske arbeideren er kvinne, ufaglært og lavtlønna. Dette får konsekvenser for vår analyse av hvilke deler av arbeiderklassen som er drivkreftene mot det kapitalistiske samfunnet, hvem som blir krafta for et annet samfunn.

Når samfunnet gjennomgår store forandringer, når undertrykkninga blir hardere, når "velferds"-tida er forbi, er det viktig at ml-bevegelsen tar utfordringa med å lage et anna alternativ, at det er vi, som har svara for framtida.

6. SITUASJONEN BLANT UNGDOMMEN.

Ungdommen går ei usikker framtid i møte. Samfunnet er i rivende utvikling og ungdommen opplever frustrasjoner i forhold til hvordan morgendagen vil se ut. Kapitalismen er i omstilling og dette får store konsekvenser for ungdommen sin situasjon.

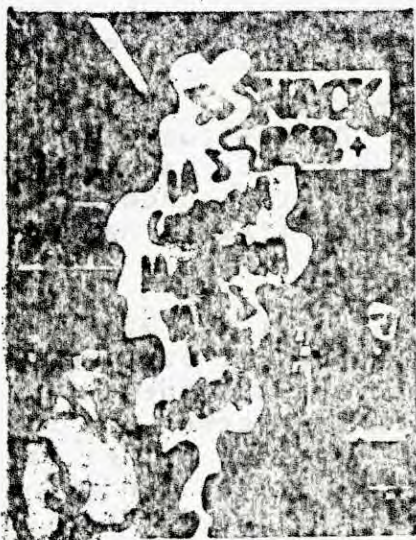
Hva slags utdanning skal man velge, i den grad man i det hele tatt får seg ei utdanning? Boligsituasjonen blant ungdommen blir overlatt til seg sjøl og til private løsninger. Samtidig finnes det bevegelser blant ungdommen på internasjonale spørsmål, innvandringspolitikken, natur og miljø, krig, atomvåpen, Aid o.l.

Dette viser at ungdommen er opptatt av mange ulike ting, men forholder seg mer til saker enn til partipolitiske programmer. De politiske ungdomsorganisasjonene lider av tilbakegang, bortsett fra AUF og UH som verver, og som har stor innflytelse i mange miljøer. Men som helhet har de politiske partiene ingen appell, det politiske landskapet framstår for folk som en grå saus, uten særlige forskjeller. Ungdommen opplever ikke at det de er opptatt av blir tatt alvorlig. Det blir ikke definert som viktig politikk.

Blant jentene er det et gryende opprør. På en del plasser har jenter organisert seg i Jentefronten, og "ta natta tilbake"-aksjonene har samla mange unge jenter i de største byene rundt 8. mars.

Blant den mer ideologisk interesserte ungdommen er det ei linje mot filosofi og vitenskap, og som gjennom dette søker å finne egne svar på den usikre framtida.

På en måte kan det se ut som om ungdommen går i forskjellige retninger. Men til felles har de at de ønsker seg noe anna enn det de får tilbudt i dag. Utfordringa vår er om vi greier å fange opp folks ønsker og drømmer. Det er ikke uten grunn at bokhandlerne nå for tida er fulle av bøker som: "Å føle seg OK", "Hvordan finne livspartneren", "Elsk deg selv" osv. Utfordringen vår ligger i om vi klarer å legge premissene for viktige diskusjoner som forholdet mellom folk, om kjønnsroller og manssrolla, om hvordan menneskene her på jorda bør leve, om hvordan framtida skal se ut. Hvis ikke vi gjør det, vil borgerskapet gjøre det.

7. S E N T R A L S T Y R E T S P L A N M E D V E K T P Å S K O L E P O L I T I K K O G I N T E R E S - S E K A M P .

Ut i fra landsmøtes diskusjoner og vedtak bestemte Rød Ungdoms sentralstyre seg for en plan med vekt på å styrke oss i elevbevegelsen for å knytte Rød Ungdom til norsk virkelighet. En forutsetning for dette, var at Rød Ungdom som organisasjon deltok i skolepolitiske diskusjoner for å utvikle vår skolepolitiske plattform. Vi skulle utvikle ei analyse av undertrykkelsesmekanismene i skolen, og hvordan omstillinga rammer elevene.

8. S K O L E P E N G E B O I K O T T E N .

Den første oppgava Rød Ungdom satte på dagsorden var skolepengeboikotten høsten 1985.

Skolekonferansen høsten 1985 oppsummerte følgende mål med boikotten:

- a) Få alle skolene med på boikotten
- b) Få fjerna skolepenger og i første omgang papirpengene
- c) Få diskusjon på skolene og ellers blandt folk om prinsippet om lik rett til utdanning
- d) Gjennom valgkampen vise at det er RV som er det eneste partiet som virkelig er i mot skolepenger
- e) Vise at kapitalismen heller ikke er et bra system for skoleelever, og at sosialismen faktisk er et mye bedre alternativ.

Vi greide faktisk en god del gjennom skolepengeboikotten: Vi utforma en del politikk mot skolepenger, vi stilte riktige krav, vi fikk opp diskusjonene, og det viktigste, at vi fikk et ti-talls-tusen elever med på å boikotte.

Men det er klart at vi ikke kan oppsummere boikotten som bra i forhold til de måla vi satte oss. Dette gjelder både ut i fra de bevegelsene vi skulle skape, og ut i fra hvordan vi tenkte oss at Rød Ungdom på denne måten skulle få større innflytelse.

Skolepengeboikotten viste at det krever mye mere enn vi trodde å drive fram store, landsomfattende aksjoner blandt skoleelever i dag. En del av våre medlemmer som hadde stått i spissen for interessenkampen i en årrekke stilte seg spørsmålet: Er det noen vits i å kjempe mot 50-lapper år etter år? Nedskjæringene bare fortsetter, og hverken Rød Ungdom eller elevbevegelsen får på sikt noen større tilslutning.

Vi sto fast i forhold til vår analyse av skolen. Vi putta inn og oppdaterte fakta i en gammel analyse.

9. SKOLEKONFERANSEN 1986.

VINTEREN

Rød Ungdom fortsatte derfor diskusjonen om skolen i forhold til omstillinga. Det første målet var å samle flest mulig skolelever og medlemmer av organisasjonen til en skolekonferanse vinteren 1986.

Vi ønska på den ene sia å få så mange radikale skolelever som mulig på denne konferansen. Dette for å prøve ut det vi hadde kommet fram til om skolen for å vinne oppslutning om dette blandt radikale ungdommer i elevbevegelsen. Videre hadde vi som mål å få størst mulig deler av organisasjonen med på diskusjonen om skolen. Denne diskusjonen var etter sentralstyrets oppfatning viktig for alle som er med i en revolusjonær ungdomsorganisasjon for å skjønne mere av hvordan kapitalismen greier å trække på ungdommen.

Skolekonferansen var på mange måter en suksess. Vi greide å samle over 100 ungdommer fra hele landet.

Skolekonferansen vinteren 86 ble holdt på ei tid da bevegelsen fortsatt hadde som hovedstrategi å styrke oss i elevbevegelsen og knytte Rød Ungdom til norsk virkelighet. Konferansen hadde sin styrke i at den konsoliderte skoleelevene i og rundt bevegelsen på vårt skolepolitiske grunnlag. Samtidig avslørte den en del svakheter i arbeidet og den politiske analysen:

- Rød Ungdom hadde i årevis jobba aktivt i YLI uten å få sving på vervearbeidet.
- Vi mangla ei helhetlig politisk plattform og en strategi for å utvikle en opposisjon i NGS.
- Vi var på defensiven i forhold til den sosialdemokratiske ideologien som gjennomsyrrer skolen på alle nivå i dag.

Men sjøl om skolekonferansen tok opp omstillinga som nå holder på å skje, om inndelinga av arbeiderklassen i a-b-c-lag, om alle endringene som skjer i forhold til forma i skolen, med strukturendringer som Veierødmodellen og IB-linjer, syntes en del som hadde jobba med interessekampen, en del år, at vi ikke hadde kommet så mye videre.

Rød Ungdoms ledelse følte seg truffet sjøl om vi syntes at folks erfaringer fra interessekamparbeidet var viktige, og at disse erfaringene var kommet hele organisasjonen til nytte.

Vi begynte derfor å diskutere de motsigelsene som hadde stått på skolekonferansen: Er vi for verdifag, hvilke fag er viktige i skolen, er vi for eller i mot valgfag? Rød Ungdoms landsmøte 1983 var jo klart i mot dette, vår begrunnelse var da at vi ønska at folk skulle få mest mulig viktig og objektiv kunnskap, og at folk fra arbeiderklassen kom til å velge seg bort i Veierødmodellen og ikke få noen faglig kompetanse ut av skolen.

Men hvorfor er det sånn at arbeiderklassen og jentene velger "feil"? Er det ikke sånn at skolen i seg sjøl har mekanismer som "sier" til jentene at dere må velge jentefag, og sier til flertallet av arbeiderklassen at dere ikke må velge matematikk og fysikk. Hvorfor lærer ikke alle like mye i skolen? Det er vel ikke bare spørsmål om foreldra har hatt råd til å kjøpe leksikon eller ikke som avgjør det?

10. DISKUSJONEN OM SKOLEN.

Ut i fra dette begynte Rød Ungdoms ledelse en ny diskusjon om skolen. Fra før hadde vi sagt at arbeiderklassens barn måtte pugge tjukke bøker og velge de riktige faga. Men vi hadde ikke sagt noe om hvorfor de ikke får til skolen og hvorfor de ikke velger de "riktige" faga.

Grunnmuren i det kapitalistiske systemet er at det bygger på ei arbeidsdeling i produksjonen, der et lite mindretall styrer og har profitt som mål, og der flertallet produserer og skaper verdier men samtidig ikke har bestemmelsesrett over hva som skal produseres og hvordan det skal fordeles.

I dag har den teknologiske utviklinga kommet så langt at det teknisk sett er mulig i Norge å bruke mye mindre tid på å produsere for å overleve og ha det bra materielt sett. Men teknologien fører ikke til at alle får kortere arbeidsdag sånn at flertallet også kan ta del i styringa. Sjøl om folk har mere fritid nå enn for 20 år sia, brukes ikke denne fritida på å styre samfunnet. De som sitter ved makta, borgerskapet, ønsker å beholde maktforholda sånn at kapitalismen kan overleve, fortsette å produsere for profitt, og ikke etter flertallets behov. Derfor holdes flertallet borte fra styring over produksjonen.

Et viktig spørsmål for Rød Ungdom å stille, er: Hvorfor godtar folk å bli beherska, når det ikke lenger er materielle grunner for det? En god del av årsaken ligger i at borgerskapet greier å framstille det sånn at de som har makt og innflytelse her i samfunnet har visse egenskaper som flertallet ikke har, de er mere intelligente når det gjelder å forstå helheten.

Spørsmålet Rød Ungdom må stille videre, er: Hvorfor lærer vi at noen er klokere enn andre? Rød Ungdoms sentralstyre mener at denne kunnskapen, om at noen er klokere enn andre, i første rekke blir formidlet gjennom skolen.

I dag går alle i den samme skolen: Et mindretall blir framtidens herskere og lærer seg den kunnskapen som skal til for å være det, mens flertallet blir behersket og lærer seg den kunnskapen som skal til for det. Sentralstyret har oppsummert to viktige grunner til dette:

- a) For det første er det sånn at dette systemet, kapitalismen, bygger på at et lite mindretall skal styre. Hele skolesystemet er dermed bygd opp på å sile ut hvem som skal plasseres hvor i dette systemet og få folk til å godta dette.
- b) For det andre er hele skolesystemet bygd på herskerklassens kulturelle og historiske tradisjon. Dette gjør at arbeiderklassen og jentene ikke føler seg hjemme. Den linja som vant i arbeiderklassen etter krigen var at vi skulle ha samme utdanning som borgerungane. Det gjør at arbeiderklassen ikke lenger har sin egen historie, kultur og tradisjon, sin måte å lære kunnskap på, forsvart i skolen.

Arbeiderklassen er som klasse produsenter, og har som klasse bare eieomsretten til kunnskapen om produksjonen de står i og hvordan de skal reprodusere seg sjøl som arbeidskraft.

Arbeiderklassen har i hovedtrekk to måter å erobre kunnskap over helheten, om styringa på:

- a) Det skjer i dag gjennom skolen der arbeiderklassen må enkeltvis forlate arbeiderklassen for å få makt og innflytelse i samfunnet, over helheten.
- b) Dette kan skje gjennom at arbeiderklassen kollektivt avskaffer seg sjøl som klasse.

Videre kom spørsmålet om kunnskap og makt under sosialismen på dagsorden: Hvorfor var skolen i Sovjet og Kina også en utsilingsmekanisme i forhold til hvem som skal bli styrer og ikke? Det er ikke troverdig nok å si at når det blir arbeiderklassens stat så blir det også arbeiderklassens skole. Ut i fra dette har Rød Ungdoms ledelse trukket inn nye aspekter som er viktig å diskutere i forhold til kunnskapsformidlinga under sosialismen: Arbeiderklassen og kvinnene må hele tida være bevisst og kjempe for at de stadig skal ha mere makt, ellers vil de ikke lære seg den kunnskapen som trengs for å styre.

Skolen som vi kjenner den som institusjon fra kapitalismen, er borger-
 skapets skole. Vi tror ikke det er lurt å ukritisk ta med seg denne
 arven. Skolen som institusjon fremmedgjør arbeiderklassen fra kunnskapen.
 Det vil si at mye av det du lærer i skolen kan du ikke bruke
 utafør og omvendt. Skolen som institusjon er fjerna fra sty-
 ring og produksjon. Skolen som institusjon tar utgangspunkt
 i at alle er like, alle skal igjennom det samme mønsteret med ulike for-
 utsetninger. Skolen som institusjon tvinger arbeiderklassen inn i et
 avhengighetsforhold til "intelligensiaen". Vi ønsker jo at det er arbeider-
 klassen som mer og mer skal være bærerne av kunnskapen under sosialismen.
 Vi ønsker ikke at det er folk fra en annen klasse enn arbeiderklassen
 sjøl som skal ha makta over hva som skal læres.
 Vår oppgave som kommunister blir å kjempe for at arbeider-
 klassen skal vinne eiendomsretten til kunnskapen, kjempe for
 oppheving av arbeidsdeling, kjempe for å oppheve staten og
 nå det klasseløse samfunnet - kommunismen.

11. HVA SKAL RØD UNGDOM VÆRE ?

Rød Ungdoms sentralstyre er ikke i mot å prioritere interessekampen,
 men vi mener at det å drive interessekamp blandt ungdom, reise ungdom-
 men til kamp for konkrete krav, ikke er nok i forhold til å bygge Rød
 Ungdom. Vi mener det ikke er så enkelt som å si at bare ungdommen reiser
 seg til kamp mot nedskjæringer i skolen, og ser at kamp for å oppnå
 sine krav ikke nytter innafor kapitalismen, så vil de støtte Rød Ungdom.
 Når ungdommen ser at deres kamp ikke nytter, så kan de like gjerne gi
 opp og bli maktesløse.

Rød Ungdoms sentralstyre har i perioden sett det som svært viktig at i
 ei tid der ml-bevegelsen som helhet har tilbakegang, er det helt avgjør-
 ende at vi fortsetter å diskutere marxistisk teori, mot et press i org-

anisasjonen som sier vi har bra nok politikk og teori og at vår største feil er at vi ikke kommer oss ut i kampen.

Vi mener dette er ei riktig linje å forsvare, samtidig som vi vil ta sjølkritikk på at vi har lagt alt for stor vekt på interessekampens begrensninger og ikke dets styrke. En del av sentralstyrets utspill kan lett bli oppfatta som at vi er i mot at våre medlemmer driver interessekamp på skolene. Det er vi ikke.

Men vi føler det som et stort behov for Rød Ungdom å diskutere hva vår oppgave i interessekampen skal være- Hvorfor er det viktig at revolusjonære stiller seg i spissen for elevenes dagskamp? Her mener sentralstyret at vår styrke ikke bare ligger i at vi er flinkest til å lede kampene. Like viktig er det at våre medlemmer i interessekampen får flest mulig til å ta stilling til vårt helhetlige grunnlag, å heve større deler av massene opp på et høyere nivå, som Lenin uttaler det.

Videre mener sentralstyret at det er avgjørende dersom vi skal komme videre i interessekampen, at vi må diskutere hvorfor vi taper kamp etter kamp, hvilken strategi skal vi ha når nedskjæringene fortsetter og Veierømodellen blir innført med stormskritt. Hva er det som gjør at folk etterhvert godtar forverringene som skjer og legger ned kampen.

Sjølsagt er det viktig at vi forsvarer folks kamp mot forverringer, sjøl om vi taper. Men vår oppgave er ikke bare å kjempe mot forverringer, mot en dårlig skole, sjøl om vi er aldri så mye i mot det. Vår oppgave er å erstatte det kapitalistiske systemet med sosialismen og kommunismen. Vi kan ikke bare si hver gang arbeiderklassen taper at: "Dette viser bedre hvorfor vi trenger sosialismen og kommunismen. Det er vakkert, men har en veldig begrensa verdi.

Trengs vår bevegelse dersom vår oppgave er å være den mest kampvillige og ekstremt radikale for reformer under kapitalismen? Skolelever og studenter og fagorganiserte i Frankrike greier dette alene, gruvearbeiderne i England kjempa en viktig og hederlig kamp uten støtte fra noe kommunistparti!

12. HVA HAR SKOLEDISKUSJONEN BETYDD FOR RØD UNGDOM?

For Rød Ungdom er det viktig å bedre kunne begrunne vår eksistensberettigelse. Dette mener vi må gjøres ut i fra flertallet av folk i Norge sine behov for sosialismen og kommunismen, ut i fra deres egen situasjon. Vi tror ikke at drivkrafta til flertallet av folk for å slutte seg til en revolusjon, kan være ut i fra barmhjertighet med andre.

Skolediskusjonen Rød Ungdom har ført, har betydd at vi har tatt utgangspunkt i hver enkelt elevs virkelighet i skolen, hvor klasserommet er en viktig del av elevenes virkelighet.

Med dette utgangspunktet har vi greid å sette folks virkelighet i sammenheng med klasse og kjønnsundertrykkinga i samfunnet og reist diskusjonen om hvordan undertrykkinga skal fjernes under sosialsimen. Det Rød Ungdom gjennom denne debatten tilfører interessekampen, er å gi folk mulighet til å skjønne mere av egen undertrykking. Å skjønne mere av egen undertrykking er en styrke i forhold til å reise seg til kollektiv kamp.

Rød Ungdoms sentralstyre mener at det å skjønne noe av sin egen undertrykking, kan gi interessekampbevegelsen større styrke; Jo viktigere blir det at vi kjemper mot undertrykkinga.

Debatten har også gitt mange medlemmer i Rød Ungdom bedre svar på forhold til hvorfor vi sjøl er kommunister: Vi har i dag bedre svar på dette ut i fra vår egen virkelighet.

Videre har sentralstyret hatt som mål å føre den diskusjonen vi holder på med ut blandt skoleelever. En av oppgavene til "Bøllekurs for jenter i skolen" er derfor å få denne debatten ut. Bøllekursa betyr også at vi kan trekke mye større deler av organisasjonen med i interessekamparbeidet på skolene, at større deler av Rød Ungdom føler at arbeidet vårt er mere enn bare lagsmøter, at vi også betyr noe i forhold til å vinne uavhengige til oss gjennom elevkampen for jentene i skolen.

Sentralstyret mener at der i forhold til jenter i skolen vi har kommet lengst i å se sammenhengen mellom de konkrete krava jenter må sloss for

i dag, en analyse av kapitalismen og hvilke krefter sosialismen kan frigjøre blandt jentene. Krefter som blir tråkka på under kapitalismen. Framover må vi videreutvikle spørsmålet om konkrete krav i dag.

13. HVORDAN LØSE MOTSIGELSEN MEL- LØM INTERESSEKAMP OG KOMMU- NISTISK ARBEID?

Demonstrasjoner mot skolepenger kan ikke ha som mål å verve til Rød Ungdom. Da hadde det vært en demonstrasjon for sosialismen. Men videre er det viktig for oss å drive vervearbeid rundt denne bevegelsen.

Vi må mye klarere, enn det sentralstyret har greis til nå, å skille mellom det å drive politisk kamp i NGS, YLI og i form av bøllekursa, og det å få flere til å bli kommunister. Vi mener at det er viktig at vi i større grad greier å se sammenhengen mellom frontarbeid og nødvendigheten av sosialismen og kommunismen. Men samtidig er dette to forskjellige oppgaver som det må jobbes med på forskjellige måter.

Vi får ingen kommunister ut av frontarbeidet aleine. Vi får kommunister gjennom å diskutere vår helhetlige teori med folk. Og da er det viktig å drive dette vervearbeidet blandt folk som deltar i kamper for å kjempe for sine rettigheter i dag. Islike bevegelser har folk en bevissthet om at ikke alle ting er som de bør være, at deres interesser i forhold til en del saker ikke blir ivaretatt. Videre har de en bevissthet om å stå sammen dersom de skal bety noe.

Vi kan si det sånn at der en motsigelse mellom å drive interessekamp og kamp for sosialisme og kommunisme. Men en motsigelse utgjør også en enhet. Mye av uenigheten i Rød Ungdom kan løses dersom vi ser sammenhengen mellom interessekampen og kamp for sosialismen og kommunismen. Skolediskusjonen fram mot landsmøtet er den viktigste metoden for dette.

Rød Ungdom har i dag problemer med å drive særegent kommunistisk arbeid i forhold til interessekampen. Interessekjempere får liten eller ingen oppbakking fra Rød Ungdom som organisasjon, det særegne vervearbeidet uteblir. Disse problemene har mye av sin årsak i de motsigelsene som står i organisasjonen når det gjelder linja for oppbygging av Rød Ungdom.

Denne motsigelsen kan bare løses gjennom at det særegne kommunistiske arbeidet knyttes til interessekampen. Dette betyr at Rød Ungdom som organisasjon må ta ansvar for å organisere interessekjemperne våre i permanente fraksjoner. Fraksjonene må ha som oppgave å diskutere kampene i et revolusjonært perspektiv og sørge for at det blir drevet særegent vervearbeid i tilknytning til kampen.

14. ORGANISASJONSARBEID

Rød Ungdom har i perioden gått medlemsmessig tilbake. Denne tilbakegangen skyldes i liten grad utmeldinger grunna i klart uttale politiske motsigelser og uenigheter til Rød Ungdoms grunnlag. I større grad dreier det seg om at folk "qlir ut". Dessuten har det vært en del overføringer til AKP og NKS, samt at folk flytter og ikke blir fulgt opp der de drar. Samtidig har organisasjonen som helhet verva lite. Dette har vært tydeligst på de mindre stedene, hvor de fleste har blitt mindre, og noen har forsvunnet helt.

For det første er det sann at RV fikk markert tilbakegang på skolevalga i 1985. Det vi kan trekke ut av det er at ml-bevegelsen har mindre oppslutning om sitt helhetlige alternativ blant ungdommen. Det ideologiske grunnlaget ml-bevegelsen står for står veldig fjernt fra de dominerende strømninene blant ungdommen. Dette legger grunnlag i forhold til at vi får større problemer med å rekruttere nye medlemmer.

Men uansett ytre forhold må vi også forklare tilbakegangen ut i fra de indre forholda i Rød Ungdom. Sentralstyret har vurdert om det er sann at skolediskusjonen har ført Rød Ungdom i sekterisk retning. Var skolediskusjonen det Rød Ungdom trenkte? Skulle vi heller ha brukt kreftene på å komme oss ut?

Dersom skolediskusjonen har betydd at vi har gått tilbake medlemsmessig kunne det også ha vært ei riktig prioritering. Det kunne ha vært sann at Rød Ungdom måtte ha tatt et skritt tilbake for å gå to fram. Men sentralstyret mener at skolediskusjonen har vært et riktig svar i forhold til tilbakegangen. Alternativet hadde vært at organisasjonen bare skulle ha jobba hardere med det vi hadde drevet på med fra før. Skolediskusjonen har ført til bøllekurs og at vi nå har en bedre skolepolitikk både som interessekampkjempere og som kommunister på skolen. Dette gir oss et bedre grunnlag for å komme ut og styrke oss i interessekampen framover.

Dersom vi ser på hvor det har vært tilbakegang, stabilitet og framgang går det på kryss og tvers av politiske linjer i organisasjonen. Dette er fordi Rød Ungdom er mye mer enn skolediskusjonen.

Steder hvor vi har drevet interessekamp har hatt tilbakegang. Steder hvor vi ikke har drevet interessekamp har hatt framgang. Steder hvor en har syntes at skolediskusjonen har vært viktig har gått fram, og steder hvor en synes at skolediskusjonen har vært feil har hatt framgang.

Altså, bildet av organisasjonen er ikke så enkelt som å si at den ene eller andre linja i skolediskusjonen har ført til framgang eller tilbakegang.

Rød Ungdom er en organisasjon som er veldig forskjellig og på mange måter må løse forskjellige oppgaver. I forhold til dette er det vanskelig å finne felles oppgaver for Rød Ungdom å jobbe med, oppgaver som holder organisasjonen sammen.

Bøllekursene har nå pekt seg ut som den oppgaven størstedelen av Rød Ungdom kan jobbe med og oppnå resultater av. Det blir viktig at Rød Ungdom framover holder fast på bøllekursa. Rød Ungdom kan ikke bare være laagsmøter og frontarbeid i interessekampen på skolene. Vi må også ha en felles utadretta oppgave for Rød Ungdom som organisasjon.

Videre har ikke organisasjonen i hovedsak greid å drive det særegne vervearbeidet. At verving ikke har vært ei prioritert oppgave har ført til at det omlandet vi har har vi ikke greid å knytte til Rød Ungdom.

Vi har i perioden ikke hatt bra nok metoder for hvordan småplasser uten et skolepolitisk omland skal jobbe. Det er ikke nok å si at de må prøve å verve noen og fortsette å diskutere skolepolitikk. Men bildet er ikke helsvart. Bøllekursene har på en måte blitt et smutthull for disse plassene for å komme i kontakt med skoleelever. Derfor mener sentralstyret at bøllekurs er en oppgave vi må jobbe med i lang tid framover, dersom vi skal greie å bygge Rød Ungdom.

Videre er det sånn at det å være kommunist på mindre steder er en mye større utfordring enn f.eks. i de store byene. Miljøet er mere "gjennomsiktig", folk veit hva du står for, og Rød Ungdommere blir hele tida konfrontert med politikken vår i mye større grad. Dette er et særegent forhold på mindre steder som vi må ta hensyn til når vi skal drive politisk arbeid og bygge Rød Ungdom på små steder.

Ledelsen har i perioden i alt for liten grad skjont at det å vinne folk til Rød Ungdom er et særegent arbeid som krever mange diskusjoner om vårt helhetlige grunnlag med folk. Vi har i alt for liten grad skjont at verving og sirkelarbeid er et særegent arbeid vi må drive hele tida i forhold til de frontene vi jobber i. På den måten har heller ikke vervearbeidet blitt bra nok leda sentralt.

Rød Ungdoms 14. landsmøte var virkelig et generasjonsskifte i forhold til at nå er det først og fremst 80-talls-generasjonen som er ledelsen i Rød Ungdom. Sjøl om den nye ledelsen rundt omkring er relativt politisk sterke, mangler den erfaringer i forhold til å lede og drive organisasjonen.

Rød Ungdoms sentralstyre har derfor sett det som en viktig oppgave å fostre nye ledere i organisasjonen. Vi har leda organisasjonskurs en del plasser for å lære bort den organisatoriske kunnskapen til den gamle ledelsen. Men man blir ikke leder bare av å gå på kurs, man må også ha

egne erfaringer og diskutere disse med andre for å bygge opp sin egen plattform å være leder på. Derfor har vi hatt ledelsesdiskusjoner på distriktskonferanse.

Ledelsen som ble valgt på forrige landsmøte mangla som helhet erfaringer i det å drive en hel, landsomfattende organisasjon. For mange medlemmer framstår problemene i Rød Ungdom som å klare og få organisasjonen til å fungere som organisasjon: At det avholdes bra laagsmøter, at man får til et politisk arbeid utad, og at man oppnår konkrete resultater i arbeidet. Den siste perioden har den konkrete oppfølginga av hvert enkelt sted vært for tilfeldig og usystematisk. En plan for å bygge ut Rød Ungdom må ta hensyn til at det kreves et jamnt oppfølgingsarbeid i form av organisasjonsbesøk, diskusjoner og oppfølging av planer for å lykkes.

15. JENTER OG LEDELSE.

Ledelsen i Rød Ungdom har også forandret seg i forhold til at sentralstyret består av 2/3 jenter, og at alle distriktsstyrene i løpet av perioden har valgt jenter som ledere. På en måte kan vi si at jentene nå har overtatt makta fullstendig i Rød Ungdom. Men gjennom diskusjoner om jenter og ledelse, har det kommet fram at jentene ikke trenger å ha makta sjøl om de er valgt til å være ledelsen. Vi blir hele tida fratatt styringa av andre som vil bestemme, og ofte unngår folk å forholde seg til jenteledelser - det oppstår andre maktsentra i organisasjonen.

Jenter flest har heller ikke ønske om å fylle lederrolla på den måten mannfolk har gjort det i generasjoner, men hvilke valg har vi? Vi ønsker mere å samarbeide, bryte ned skillet mellom de som kan og veit og de som ikke kan. Vi ønsker ikke å være en ledelse som dunker linja. Men en ledelse som stiller mange spørsmål, som ønsker at folk skal tenke sjøl, som ikke later som om de har alle svarene, fører lett til usikkerhet i organisasjonen. Dette fordi folk er vant til å forholde seg til ledelser som herskere, som bestemmer over dem. Ledelser som ikke dunker linja blir lett oppfatta som vinglete, og man forholder seg ikke til dem. En kamp og diskusjon som fører til at jentene virkelig blir ledere, må også diskutere hvilken ledelse vi generelt vil ha. Det handler om hvilken politikk som er viktig.

For jenter er det kvinnepolitikk, samtidig som en ledelse må være opptatt av all politikk. Kvinnepolitikk står ikke i motsetning til dette, men er en forutsetning for det. Diskusjonen om jenter og ledelse kan ikke handle om de dumme gutta, den må handle om hvilke lederegenskaper vi ønsker hos ledere.

Situasjonen før landsmøtet -85 var at mange jenter ønska makt og innflytelse i Rød Ungdom. Det ble også valgt en sterk jenteledelse. Vi mener likevel at vi ikke ble valgt fordi organisasjonen bare ønska en jenteledelse, vi ble også valgt fordi vi var de som faktisk kunne ta over og lede organisasjonen.

I utgangspunktet hadde derfor ledelsen lite å sloss for som jenteledelse. Hvis vi sammenligner med utviklingen i partiet var den helt annerledes. Gjennom diskusjonene om familien, kvinners posisjon som halve arbeiderklassen osv., hadde partidamaene en helt konkret politikk å sloss for i partiet, og det var også den politikken de ble valgt på.

Slik vi jenter er, er det vanskelig for oss å forholde oss til politikk som bare teorier vi kan veie opp mot hverandre intellektuelt. Dette er kanskje den største styrken jenter som ledere har. Jenter er opplært til å tenke følelser, være opptatt av menneskelige konsekvenser - med et slikt utgangspunkt blir politikken riktigere. Siansen for å utvikle feil politikk for arbeiderklassen er mye mindre for jenter, fordi vi tar med hele registeret av menneskelighet i vurderingene.

Før jenter tør å hive seg fram på, så sjekker vi svært grundig og forbereder oss svært godt. Dette er ikke dårlig i seg selv - men griper litt inn i den svakeste sida ved jenterolla. Nemlig at vi er så opptatt av hvordan vi sjøl gjør det, hva andre synes om det vi gjør. Dette er et hinder for å lede kollektivt - åpner for å gjøre politiske motsigelser til personlige, og kan før til konkurranse om "den beste innledningen" jenter i mellom i en ledelse.

16. INTERESSEKAMPEN .

Rød Ungdoms 14 landsmøte blant anna følgende i forbindelse med skoleprioritering og interessekampen: "Et viktig bidrag for å styrke det videre arbeidet med skoleprioritering er å gjøre grunnorganisasjonen til et senter for alt skolearbeid som drives. Det inkluderer også tillitsarbeid i elevråd, NGS og YLI.

Sentralstyret må jobbe aktivt for å utvikle dette. I dag er dette skillet alt for stort, og det fører til at elevtillitsmennene ikke tar opp saker i laga sine, og at laga har ingen kontroll med deres arbeid. Dette fører til et kunstig skille mellom kommunistisk arbeid og interessekampen. Dette skillet må brytes.

Med grunnorganisasjonen som senter er det eneste eigna midlet til å skyve på arbeidet på de v.g. skolene. Dette må bety at de tillitsvalgte får støtte fra laget, med det betyr også at laget må ha grep om et skikkelig kommunistisk arbeid og hjelper folk med å sette dette ut i livet. Dette innebærer at en utvider plattformen til folk fra å drive snever skolepolitikk til å ta opp politikk i bred skala."

Rød Ungdoms nåværende sentralstyre har stilt seg som oppgave å få skolepolitikken og interessekampen ikke bare til å bli interessant og viktig for de som er tillitsvalgte i interessekampen, men for hele Rød Ungdom. Og vi kan vel trygt si at aldri før har så store deler av organisasjonen vært opptatt av å diskutere skolepolitikk og interessekamp.

Rød Ungdom har fortsatt makta i YLI i den forstand at våre medlemmer har stor tillit og representerer den linja som flertallet av yrkesskoleelevene støtter. Men når vi blir færre medlemmer som går på yrkesskolen enn tidligere, blir det et enormt arbeidspress for de som driver aktivt i YLI. Rød Ungdom må oppsummere de erfaringene YLI-folket har gjort i forhold til å verve til Rød Ungdom i Oslo, og fortsette med å diskutere og jobbe med å få mer uttelling av YLI-jobbinga i form av nye medlemmer til Rød Ungdom i hele landet. Å beholde en slik posisjon i YLI betyr enormt mye for Rød Ungdom. Det betyr et sted der vi kan prøve ut store deler av politikken vår blant ungdom og på den måten bety noe i norsk virkelighet.

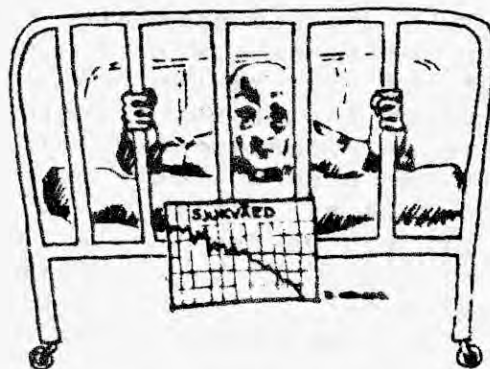
I forhold til NGS har vi fortsatt innflytelse og makta i en del GU-er. Og en del av våre gymnasiaster gjør en skikkelig bra jobb i forhold til å reise gymnasiaster til kamp og knytte dem til Rød Ungdom. Men arbeidet på gymnasa lider av at vi ikke har en bra nok skolepolitisk plattform. Det er ikke nok å bare være mot Veierød, IB-linjer og økonomiske forverringer, vi må også være for noe. Ikke bare si at vi vil ha tilbake den gamle skolen. Og vi må komme med alternativer som ikke bare flikker på systemet. Videre så har gymnaset også fått den oppgava å være oppbevaringsplass for ungdom. Og hvordan skal Rød Ungdom få med de som blir oppbevart på skolen, de som synes skolen stort sett er noe dritt, til kamp for en bedre skole.

id Ungdom har i perioden hatt uenigheter om hva vi legger i interessekampen. Fra sentralstyrets side har det i alt for stor grad vært lagt vekk på at interessekampen ikke er alt, men at vi har andre motsetninger vi må løse for også å drive interessekampen med ny styrke. Fra andre blir det lagt vekk på at interessekampen er avgjørende. Det er det ingen som er enig i. Men den er ikke alt. Et Rød Ungdom i tida framover må dreie diskusjonen inn på hvordan vi skal drive en best mulig interesse kamp, hvordan skal vi forbedre svakhetene i vårt arbeid og utnytte styrkene enda bedre.

forhold til interessekampen har Rød Ungdom følgende mål: For det første ønsker vi å reise kampen fordi vi mener at det bare er gjennom kamp folk kan få bedre sin egen situasjon. Vi har lært av historien at samarbeid med de som sitter ved makta ikke nytter. De har motsatte interesser av oss.

For det andre ønsker vi å tilføre kampen folk fører mere politikk. Vi ønsker at folk gjennom kampen skal forstå at de som sitter ved makta har motsatte interesser av folk flest. På den måten kan vi også få flere til å skjønne viktigheten av å stå sammen og kjempe for et annet samfunn der folk kanskje har mer makt, dersom flertallet skal få det som vi vil. På den måten kan vi gjennom interessekampen knytte folk til Rød Ungdom.

For det tredje: Rød Ungdom har mye å lære av interessekampen. Vi lærer om folks virkelighet, hva folk er opptatt av, hva folk synes det er viktig å slåss for, hva folk er uenige med oss i. På den måten er interessekampen viktig i forhold til å utvikle Rød Ungdoms politikk. Ledere får Rød Ungdoms medlemmer gjennom interessekampen erfaring med å føre kamp mot makthaverne, og vi utvikler på den måten ledere i klassekampen.

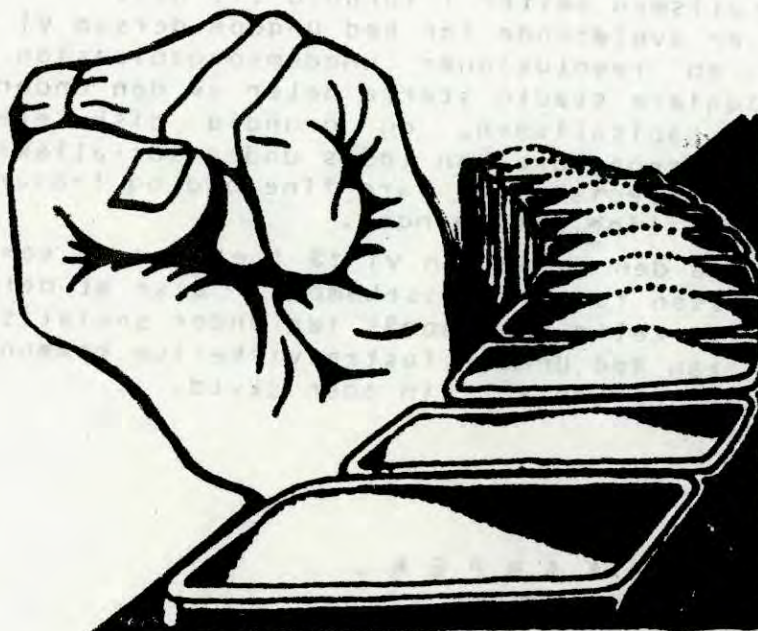

en det å drive interessekamp, få folk til å slåss for sine rettigheter er ingen enkel oppgave i dag. Og det er ikke lett å få til de måla Rød Ungdom setter for interessekampen. Arbeiderklassen, kvinnene og flertallet av folk er på offensiven. Det er borgerskapet som går seirende ut av de aller fleste kampene.

vilket våpen er det borgerskapet i dag bruker som gjør dem verlegne? Det er ikke voldsapparatet, sjøl om vi ser en opptrapping av bruk av politi og millitæret når folk går til kamp.

Hva er det som møter folk, hva er det skoleelevene møter når de går til kamp mot skolepengene? "Vi skulle gjerne ha fjerna skolepengene, sier borgerskapet. Men våre økonomiske rammer forbyr at vi ikke kan gjøre det nå. Dessuten er det jo i alle sinnes interesse at gamle og syke får det best mulig, vi er jo alle enige om at det er viktigst for hele samfunnet."

Skoleelever blir av borgerskapet "reduert" til ei pressgruppe som ser snevert på tingenes tilstand, mens borgerskapet ser "alles" interesser, og er de eneste som greier å ta økonomiske avgjørelser som er til alles beste.

Videre blir skoleelever møtt med trusselen om utvisning, eksamensnekt, og får ikke oppkopierte prøver, dersom de gjør seg ekstra motstandsdyktige. Og opp i mot dette betaler tilslutt alle.

Og skoleelever sitter igjen med den oppfatninga at kamp ikke nytter, vi kommer ikke videre på den måten. det var jo qøy mens det sto på, men det ble ikke noe særliq resultat på den måten heller.

Borgerskapet bruker først og fremst sin ideologi som våpen mot folk. De herskendes tanker er den herskende tanke. Derfor er det viktiq for oss i tida framover å reise interessekampen på de områdene der vi også kan ta opp kampen ideologisk med herskerne.

Rød Ungdoms sentralstyre mener at et av de områdene vi også greier å ta den ideologiske kampen er kvinne og jentekampen. Der har vi faktisk en helhet, mellom de krava vi stiller i dag, kampen for et anna samfunn, og hvordan kommunismen bør se ut.

For å forklare dette bedre kan vi tenke oss at vi prioriterte de blinde sin interessekamp. Det er bearena hvor mye vi har å tilføre den kampen de blinde fører.

Når kommunister driver interessekamp, blir det også et spørsmål om interessekampen skal "sluke" oss eller om vi skal "sluke" den. I den situasjonen Rød Ungdom er i idag er det viktiqst at vi knytter interessekampen til oss. Rød Ungdom har som mål at vår interessekamp virkelig skal peke utover de rammene dette samfunnet har.

Under skolepengeboikotten greide vi ikke med den argumentasjonen vi hadde å sette kampen for en bedre skole inn i en større sammenheng, vi hadde ikke nok å stille opp med mot borgerskapets offensiv. Vi sa at vi ønska et samfunn der folk hadde Lik rett til utdanning, der skolen var gratis. Men det hjelper ikke hvor mange ganger vi proklamerer at derfor trenger vi sosialismen, når hverken vi eller andre ser

den helt store sammenhengen i det. Ut i fra dette samfunnets premisser er det ganske rettferdig at vi betaler skolepenger. Derfor måtte Rød Ungdom avsløre mere av denne overfladiske rettferdigheten. Vi måtte finne ut mere om hvordan vi virkelig skal få Lik Rett til Utdanning, og hvilke stenqsler kapitalismen setter i forhold til det.

Det er avgjørende for Rød Ungdom dersom vi skal fortsette å være en revolusjonær ungdomsorganisasjon at vi greier å synliggjøre stadig større deler av den undertrykkinga som er under kapitalismen, og grundig diskuterer hvordan disse motsigelsene bare kan løses under sosialismen. Ellers blir vi vårt strategiske mål bare fine ord og fraser, som kan luftes ved festlige anledninger.

Bare på den måten kan vi få flere av de som idag stiller seg i spissen for interessekampen, å se at det de kjemper for ikke virkelig kan oppnås før under sosialismen. Bare på den måten kan Rød Ungdom fostre virkelige kommunister som ønsker et anna samfunn for sin egen skyld.

17. JENTEKAMPEN .

Rød Ungdoms 14. landsmøte gjorde et viktig skritt i riktig retning når det gjaldt jente- og kvinnekamp. Fra før å være for jentekamp først og fremst ut i fra å oppnå likestilling i organisasjonen og for andre, diskuterte landsmøtet jentekamp i forhold til å skjønne mer av sosialismen, - hvordan arbeiderklassen og kvinnene skal få makta under sosialismen. Rød Ungdom har skjont at kvinnepolitikk er viktig i forhold til å skjønne mer av kapitalismen og vår strategi for sosialismen.

Rød Ungdoms sentralstyre ser den store betydninga i at AKP satte i gang familie- og kvinnekamp. På grunn av omstillinga av produksjonen, og at borgerkskapet trenger kvinnene som billig arbeidskraft, blir også spørsmål om "den private sfære" satt på dagsordenen. For når kvinner jobber like mye ute som mannfolka, blir det ikke lenger naturlig for kvinnene å ta på seg hovedansvaret for alt det private omsorgsarbeidet, for å gi folk omhet, nærhet og kjærlighet, med takka å bli sett på som annenrangs.mennesker.

Utviklinga av den nye kvinnepolitikken i ml-bevegelsen og familiedebatten har gjort Rød Ungdom i stand til å utvikle en jentepolitikk som kan fange opp det begynnende jenteopprøret. Etter at vi har diskutert kvinnepolitikk på sommerleir, lagsmøter, konferanser og bøllekurs greier vi nå i mye større grad å forklare klasse- og kjønnsundertrykkinga, og hvilke muligheter sosialismen åpner for frigjøring for kvinnene.

Rød Ungdom har som mål at vi gjennom bøllekursa skal få leda jenteopprøret i riktig retning. På sikt har vi som målsetting å bygge Jentefronten, som jenter i Rød Ungdom har stått i spissen for, til en landsomfattende organisasjon. Vi mener at jentene både i dag og under sosialismen trenger en egen organisasjon, der de kan diskutere sine interesser uavhengig av andre forhold.

8. I N T E R N A S J O N A L T   A R B E I D .

I den første delen av landsmøteperioden sto det en idé i sentralstyret om at Rød Ungdom skulle prioritere internasjonalt fra høsten -86. Vi skulle ha sommerleir med internasjonalt som hovedtema, og obligatorisk lagsmøte på et internasjonalt tema høsten -86.

Sentralstyret valgte å gå bort fra denne prioriteringa, først og fremst fordi sentralstyret mente det var viktigst for Rød Ungdom å utvikle ei plattform å stå på i forhold til norsk virkelighet. Ei plattform for hvorfor arbeiderklassen og kvinnene skal gjøre revolusjon i den rike delen av verden ut fra sine egne interesser, som vi kan sloss for ute blant folk. Samtidig er det nødvendig at vi klarer å prioritere stramt for å bygge ut organisasjonen. Vi må forholde oss til den styrken Rød Ungdom har i dag, og kan ikke prioritere flere store områder samtidig.

Det er spesielt to ting som har lagt et press på organisasjonen for å jobbe mer med internasjonalt:

- Det som skjer i Sør-Afrika.
- Bevegelsen rundt Live Aid/sultkatastrofen i Afrika.

Sentralstyrets svar i forhold til Sør-Afrika-arbeidet har vært å oppfordre medlemmer til å reise spørsmål om Sør-Afrika, og norsk boikott, i elevråd, og å jobbe i forhold til Sør-Afrikagrupper på skolene, men ikke ta på seg oppgava som organisatorer. Noen steder har medlemmer organisert eller deltatt i boikottaksjoner mot butikker som selger sør-afrikanske varer. Medlemmer har stilt opp til demonstrasjoner, bl.a. rundt Maggie Thatchers norgesbesøk.

Det finnes i dag ikke en stor anti-imperialistisk bevegelse blant ungdom på linje med under Vietnam-krigen. Men mange ungdommer er opptatt av spørsmål knytta til nøden i 3. verden, forholdet mellom rike og fattige land, og mulige veger ut av den skjeive fordelinga av verdens rikdommer, og radikaliseres ut fra dette. I stor grad blir ulike "reform"-løsninger stående som det eneste mulige. For Rød Ungdom må det oppsummeres som et problem at vi ikke har krefter til å prioritere antis imperialism og spørsmål knytta til internasjonalt i større grad enn vi klarer i dag, ut fra hovedinnrettinga om å knytte seg til norsk virkelighet. Strømninger med utgangspunkt i internasjonale spørsmål, som f.eks. Sør-Afrika, vil uansett være noe organisasjonen må forholde seg til i åra som kommer, og vi bør diskutere om og hvordan Rød Ungdom kan jobbe med dette på en bedre måte enn i dag.

Det området under internasjonalt som Rød Ungdom har markert seg mest på den siste perioden, har vært rundt Sovjets okkupasjon av Afghanistan. Vi gikk aktivt ut mot LNU's deltakelse ved "ungdomsfredsfestivalen" i Moskva. Det åpne brevet til Åge Aleksandersen som ble trykka i flere riksaviser, var nok en medvirkende årsak til at Åge holdt seg hjemme fra festivalen. Under LNU-delegasjonens avreise til Moskva stilte Rød Ungdom opp på Fornebu og markerte seg mot festivalen gjennom aksjonen "Ord for fred".

Videre har Rød Ungdom tatt initiativet til et fellesopprop blant de politiske ungdomsorganisasjonene om å få Kabul-regimet ut av FN.

Rød Ungdom hadde et Afghanistan-prosjekt under den store TV-innsamlinga i 1985. Her gjorde Rød Ungdoms medlemmer en bra innsats både som bøssebærere på sjølve aksjonsdagen, og ved å sjøl samle inn kr. 20.000,- fra Rød Ungdom på kort varsel, trass i at opplegget for dette var prega av rot og dårlig planlegging fra sentralen si side. Operasjon Dagsverk gikk også til Afghanistan høsten 1986. Her vurderte sentralstyret det sånn at organisasjonen ikke kunne prioritere denne oppgava på topp. Det ble gitt ut en sentral OD-løpeseddel som ble spredd på skolene. På skolene gjorde enkeltpersoner i Rød Ungdom en kjempeinnsats med OD.

Forrige landsmøte vedtok å ikke avslutte innsamlinga "Våpen til Afghanistan", men holde fast på den som et redskap til å komme ut med vår krig/fred-politikk også i denne perioden. Det har vi i liten grad klart, og det har da heller ikke blitt prioritert. Pengene fra innsamlinga, tilsammen kr. 190.000,-, har blitt overført til kommandanten Massouds organisasjon i Afghanistan.

Rød Ungdom har i perioden hatt to offisielle delegasjonsreiser:

- Fillippinene, februar 1986. Her var vi gjester hos KM, ungdomsorganisasjonen til NDF (Den nasjonale demokratiske fronten).
- Belgia, november 1986. Her var vi gjester hos Rød Ungdom i Belgia.

19. R U T E 8 0 .

Våren 1986 diskuterte sentralstyret Rute 80 og Rutas plass i Rød Ungdom. Bakgrunnen for dette var i stor grad et stadig synkende abonnementsstall, et lavt salgstall, og at Rute 80 var avhengig av subsidier fra Rød Ungdom for å overleve økonomisk. Sentralstyrets hovedkonklusjon var at vi må kjempe for å opprettholde Rute 80, ut fra Rutas betydning for Rød Ungdom.

- Rute 80 synliggjør Rød Ungdom på gata og ute blant folk, og fungerer som en reklameplakat for Rød Ungdom.
- Rute 80 sprer politikken vår til mange.
- Det at Rød Ungdom gir ut et eget magasin viser oss som en seriøs og "proff" organisasjon.

Det ble bestemt å gjennomføre ei abonnementsvervekampanje for Rute 80, som skulle gå fram til sommeren 1986. Gjennom denne kampanja ble det verva en god del nye abonnenter, noe som i første rekke skyldtes arbeidet til en del lag og enkeltkamerater. Denne kampanja ble aldri noe som hele organisasjonen dreiv. Det må oppsummeres at den ikke ble drevet bra nok som kampanje fra sentralt av, og at den ble dårlig fulgt opp. F.eks. ble resultatene fra den tillyste abonnementsvervekonkurransen aldri gjort kjent.

Rute 80 har hele perioden lidd under en liten redaksjon, som i hovedsak består av folk som også har andre viktige oppgaver. Dette har vært et hovedproblem i forhold til å få kontinuitet i utgivelsene. Problemene rundt dette skjerpa seg da redaktøren meldte seg ut av Rød Ungdom i november 1986. I løpet av 1986 kom det da også ut kun tre nummer, og våren 1987 kun ett nummer. For framtida må det vurderes å legge seg på en utgivelsestakt med to nummer hver vår og to nummer hver høst (nå skal det egentlig gis ut 6 nummer i året, hvorav ett dobbeltnummer). Dette må sees ut fra ei helhet på bakgrunn av Rute 80s økonomi, hva vi er i stand til å produsere og samtidig gi ut et magasin med bra kvalitet, og hva Rød Ungdom er i stand til å selge.

De problemene som er knytta til Rute 80 og Rutas framtid ligger djupere enn at de kan løses gjennom ei kampanje (sjøl om f.eks. abonnementsvervekampajer kan spille en viktig rolle). Til sjuende og sist er det organisasjonen Rød Ungdom som bærer og holder oppe Rute 80. I dag er det et problem at Rød Ungdom i for liten grad ser på Rute 80 som "sitt magasin". Målet må være å gjøre Rute 80 så bra at det blir et magasin som medlemmene har lyst til å bruke tid på og selge. Skal dette være mulig, må det settes av krefter som har mulighet til å jobbe skikkelig med Ruta. Målsettinga må være å bygge opp et redaksjonskollektiv som driver arbeidet med Rute 80.

20. STUDIEARBEIDET.

I årsplanen fra høsten 1986 og fram til landsmøtet ble videregående studiesirkler satt opp som en av tre hovedoppgaver. Det skulle utarbeides materiale til en videregående sirkel til bruk i Rød Ungdom, som spesielt de største stedene ble oppfordra til å avholde vinteren 86/87.

Arbeidsutvalget klarte ikke å få ferdig denne sirkelen. Dette skyldes i første rekke manglende kapasitet til å prioritere ei såpass omfattende oppgave, i forhold til andre oppgaver som ble prioritert som viktigere. I ettertid kan det likevel oppsummeres at det var feil å legge opp til videregående sirkler som hovedoppgave når organisasjonen i utgangspunktet var lite mobilisert for det, samtidig som vi skulle ut med bøllekurskampanja, og landsmøtebevegelsen lå i startgropa. Sjøl om sirkelmaterialet hadde vært ferdig, ville det vært feil å da konsentrere så store deler av organisasjonens krefter inn på videregående studiesirkler som ei hovedoppgave tilsier.

I løpet av neste periode må det tas sikte på å få til et videregående sirkeltilbud spesielt beregna for Rød Ungdoms medlemmer. Det finnes et stort udekket behov for grundigere teoretisk skolering og diskusjoner rundt vårt grunnlag blant medlemmene. Men skal et slikt tilbud bli reellt, må det sees i sammenheng med helheta i planene våre, sånn at organisasjonen er mobilisert for det, og det faktisk blir prioritert når det er satt opp på planen.

Forbundsskolen.

Det har i perioden blitt holdt to Forbundsskolekurs. Ett høsten -85 med historisk materialisme som hovedtema, og ett høsten -86, med politisk økonomi som tema. Begge kursene har vært i Oslo. Kursene som var planlagt våren -86 og -87 ble avlyst på grunn av for dårlig arbeidskapasitet og tid til å jobbe med kursene. Forbundsskolen har lidd alvorlig av å ikke ha en fast ledelse av flere personer med spesielt grep om og ansvar for å planlegge og lede kursene, som det var i forrige periode. Forbundsskolen må ikke undervurderes som et av våre aller viktigste tilbud for å gi medlemmene i Rød Ungdom ei grunnskolering i viktige sider ved marxismen. I neste periode må det derfor satses på å bygge opp en fast stab som har spesielt ansvar for Forbundsskolen. Når det blir store uregelmessigheter mellom hvert kurs, vil Forbundsskolens "status" i Rød Ungdom uvilkaelig synke, og det går også ut over organisasjonens syn på studiearbeid.

21. ARBEIDET FRAMOVER. S J O N .

K O N K L U -

I perioden som har gått har Rød Ungdoms svakhet vært at vi ikke godt nok har klart å stå på flere bein. Sentralstyret mener det er og har vært nødvendig å bruke marxismen til å utvikle ny politikk, men samtidig har det i stor grad gått på bekostning av det arbeidet vi har drevet i tillegg. Det har gått utover arbeidet i frontene og organisasjonsarbeidet i Rød Ungdom. Sentralstyret ser på dette som et alvorlig problem i forhold til å gjøre Rød Ungdom til en betydningsfull organisasjon.

Vi ser sjølsagt at Rød Ungdom må prioritere kreftene stramt. Men samtidig er allsidigheten viktig. En kommunistisk ungdomsorganisasjon må ha massearbeid, politiske diskusjoner, aksjoner, studier, vervearbeid. Vi må hele tida kjempe for at Rød Ungdom kollektivt greier å være aktive på flest mulig fronter. Vi kan ikke sette politiske diskusjoner opp mot frontarbeid eller omvendt.

Det vi kan lære er at vi i neste periode bedre må greie å spille piano med ti fingre. Vi har i perioden blanda oppgavene for mye sammen. Vi har ikke sett at dersom Rød Ungdom skal greie flere oppgaver, trenqs det forskjellig type kunnskap. Det er ikke nok å kunne lede et bøllekurs for å drive en studiesirkel. Forskjellige oppgaver betyr forskjellig kunnskap og må ledes særskilt.

Noe av årsaken til at Rød Ungdom sentralt har vært for lite allsidig er at sentralstyrets utvalg har blitt nedprioritert. Vi har ikke hatt kapasitet til å drive skikkelig organisasjonsutvalg, jenteutvalg og skoleutvalg. Dette har fått følger som at arbeidsutvalget sjøl har måttet stille seg i spissen for alt som skulle ha blitt gjort. Vi har ikke hatt et organisasjonsutvalg som kunne ha leda det særegne vervearbeidet, vi har ikke hatt et skoleutvalg som kunne ha leda det særegne interessekamparbeidet. På den måten har Rød Ungdom sentralt stort sett bare leda det som til enhver tid har vært hovedprioritert. Ut av dette kan vi trekke at en nøkkel i forhold til at Rød Ungdom som helhet skal bli mere allsidig framover er at vi styrker det sentrale apparatet.

Det som er Rød Ungdoms styrke er at vi i perioden har samla opp veldig mye kunnskap. Rød Ungdom som organisasjon har veldig mye å bidra med politisk. Vi er ingen AUF-organisasjon der flertallet av medlemmene ikke kan svare for partiets politikk.

Ut i fra dette mener Rød Unadoms sentralstyre at det er følgende oppgaver vi må prioritere i neste periode:

Hovedoppgave: 1. VERVING.

2. ELEVKAMP OG JENTEKAMP.

3. STUDIER.

Rød Unadoms viktigste oppgave i neste periode er å bygge opp en basis på de videregående skolene gjennom verving. Det er helt avgjørende for Rød Unadom at vi greier å bygge opp en basis på skolene. Vi er nødt til å bli en del av skoleelevene. Vi er nødt til å ha mange flere medlemmer på skolene, både for å bety noe som en revolusjonær unadomsorganisasjon og for å ha innflytelse i interessekampen og for å greie og reise elevene til kamp.

Hvordan folk verver medlemmer til Rød Unadom må legges opp etter de lokale forholdene. På mange plasser vil det arbeidet vi driver i interessekampen på skolene være nøkkelen til å knytte nye skoleelever på plassen til Rød Unadom. På andre steder blir bøllekursa hovedmetoden.

1. VERVING.

I dag setter størrelsen på organisasjonen alvorlige hinder for oss i forhold til hva vi faktisk har muligheter til å prioritere å jobbe med. Størrelsen på organisasjonen begrenser våre muligheter til å prege virkeligheten rundt oss og kjempe om unadommens tanker.

Organisasjonen har et stort behov for å oppnå konkrete resultater, og bygge seg opp medlemssmessig. Bøllekursene er en konkret oppgave som kan bringe oss rett inn på skolene og i direkte kontakt med mange jenter. Dette gir oss et godt utgangspunkt til å bygge oss opp et omland på skolene. Særlig på de mindre stedene har vi sett hvordan bøllekurs har synliggjort Rød Unadom og gjort oss til et interessant alternativ som har en fornuftig politikk å fare med. Rød Unadom må så raskt som mulig ha en bøllederkonferanse der vi oppsummerer arbeidet til nå. Vi har lært mye hver for oss i startfasen på bøllekurskampanja. Men vi trenger skikkelige oppsummeringer for å bli mere profte. Vi må diskutere hva er målet med bøllekursene, hvordan kan de gjøres bedre, hvordan skal vi få bøllekursa enda mere kjent og ettertrakta blant jenter.

Gjennom bøllekursa knytter vi også til oss den viktigste strømminga blant jenter. Rød Unadom må ikke undervurdere det sprenkestoffet som er nedlagt i jente og kvinnebevegelsen. Dette kan bli ei avgjørende og mektig kraft i kampen for et anna samfunn. Rød Unadom kan komme med en politikk til jentene som gir opprøret retninga.

Å fortsatt prioritere bøllekurs på topp, betyr at vi trenger grundige diskusjoner om guttenes plass i Rød Ungdom. Styrkem i kvinnebevegelsen gjør at det skapes motsigelser i forhold til ei jenteprioritering. Derfor er det også viktig for Rød Ungdom å diskutere hva gutter har å vinne på kvinnekampen. Dette må til for ikke å få en "kjønnsde lt" organisasjon, eller gutter som bare er nikkere. Vi trenger at hele organisasjonen kjemper for de samme måla.

Når vi prioriterer bøllekurs og verving, må vi legge vekt på å få til det særegne vervearbeidet. Erfaringene fra siste periode, viser at vi ikke har hatt godt nok grep om dette. Videre viser det seg at steder som hele tida uansett hovedoppgave har drevet et kontinuerlig vervearbeid, har resultater å vise til.

Framover må vi tenke sånn: At de som har vært på bøllekurs, de vi driver elevkamp sammen med er omlandet vårt. Ut i fra det må vi peke oss ut politiske miljøer vi ønsker å verve til Rød Ungdom. Det kan f. eks. være Jentefronten i byen, eller de som er knytta til et YLI-DU, eller et NGS-GU. Det gir organisasjonen mye større kraft å verve et politisk aktivt miljø, enn en enslig svale her og der. Et politisk miljø som en front er utgjør allerede et kollektiv, med kunnskaper om samfunnet.

Men det å verve til Rød Ungdom er en egen kunst som det trengs særegen praksis og særegen kunnskap for å få til. Derfor er det viktig at ledelsen i neste periode lærer bort kunsten å verve, lærer bort den samla kunnskapen organisasjonen har om dette. Vidre blir det viktig å bygge opp vervesentra rundt om i landet, sånn at verving blir ei reell hovedoppgave, og ikke bare en plan på papiret.

For å få til vervinga trengs det også interne diskusjoner i Rød Ungdom om hvordan Rød Ungdom fungerer, om det er i Rød Ungdom folk har hjertet sitt, eller hvordan det skal bli sånn. Det trengs diskusjoner om hvordan vi som et kollektiv skal greie å ta vare på folk og fostre folk, at folk mener at de sjøl betyr noe i Rød Ungdom. Vi må også avsløre herkerteikkene i Rød Ungdom, hva som gjør livet surt for hver enkelt en av oss.

Videre trengs det ei styrking av organisasjonsapparatet vårt. Ledelsen må gå i spissen for at flest mulig kan få organisasjonskurs. Vi må alle nyttiggjøre oss av den kunnskapen organisasjonen innehar om det å drive organisasjonsarbeid. Å lære seg å drive butikk betyr at vi slipper å bruke så mye krefter for å få til ting. Vi slipper å bruke så mye tid på unødvendige "ordina" og møter.

2. ELEVKAMP OG JENTEKAMP.

Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen som kan gå i spissen for ei konsekvent klassekamplinje i elevbevegelsen i den videregående skolen og i jentekampen. Gjennom å politisere og lede kampene må vi legge grunnlaget for å drive det særegne vervearbeidet i tilknytning til disse kampene.

JENTEKAMPEN.

Rød Ungdom må se det som sin oppgave å ta opp i seg og lede det gryende jenteopprøret. Vi må stille oss to strategiske oppgaver i denne kampen:

1) Gå i spissen for særegen jenteorganisering.

Skal jenteopprøret få kraft trengs det ei særegen organisering. Det trengs et sted å utvikle politikk og strategi for den særegen jentekampen.

Hvilken vei jentekampen skal ta avhenger av hvilke linjer som vinner ledelsen. Innflytelse i Jentefronten i samarbeid med uavhengige radikale jenter er det beste utgangspunktet Rød Ungdom kan ha for å vinne ledelsen i jenteopprøret.

Rød Ungdom-jentene må derfor gå i spissen for å bygge Jentefronten med målsetting å gjøre den landsomfattende.

2) Reise jentekampen på skolene.

Rød Ungdoms hovedmålgruppe må være skoleelever i den videregående skolen - dette gjelder også jentearbeidet vårt. Jentearbeidet på skolene må deles inn i to hovedinnretninger:

- Reise kampen for særegen jentekrav når det gjelder utdanning og forholda for jenter i den videregående skolen. Denne kampen må føres gjennom elevbevegelsene. NGS og YLI må bli jentenes elevorganisasjoner med jenteprofil på interessedekamparbeidet.
- Føre den helhetlige jentepolitiske kampen inn i skolen og elevorganisasjonene. Ta opp porno, 6-timersdagen, familiens rolle etc. til diskusjon for å få jenter til å slåss på et bredere grunnlag.

Bøllekurs som hovedmetode.

Med det utgangspunktet vi har i dag blir bøllekursa Rød Ungdom har starta det viktigste middelet til å komme i kontakt med og stille oss i spissen for et jenteopprør. Hovedmålsettinga med bøllekursa må være å mobilisere uavhengige jenter til å slåss sammen med oss i jentekampen på alle områder. Samtidig må Rød Ungdom hele tida drive sær- egent vervearbeid rundt bøllekursbevegelsen for å trekke til oss de mest framskredne.

ELEVKAMPEN.

Rød Ungdoms andre store målsetting må være å ta ledelsen i og utvikle elevkampen. Svakheterne våre i elevkampen i dag knytter seg hovedsaklig til to ting:

- Vi har en mangelfull politikk og mangler strategi for jobbinga vår på gymnaset og i forhold til å organisere en opposisjon i NGS.
- Vi har problemer med å knytte det særegne kommunistiske arbeidet og vervearbeidet til elevkampen.

Skal Rød Ungdom ta et skritt framover i elevkampen så må vi løse disse problemene. Her har vi mye å lære av arbeidet vårt i YLI.

I tilknytning til elevkampen må Rød Ungdom reise følgende diskusjoner i perioden som kommer:

- Gymnasets særegne karakter, hva vil vi med gymnasutdanninga?
  - Kunnskaps- og ideologiformidlinga i gymnaset, fakri- tikkens plass i kampen.
  - Gymnaset i forhold til omstillinga av samfunnet.
  - Jentekampen på gymnasene.
  - Strategi og politikk i forhold til opposisjonsarbeidet i NGS.
  - Politisering av elevkampen - hva betyr det?
  - Kommunist i massebevegelsen - vår rolle.
- Dette er sjølsatte ting som henger sammen, men etter sentral- styrets mening alle viktige ting for å styrke oss i elev- kampen.

I tillegg må Rød Ungdoms ledelse i neste periode ta alvorlig på å gjenvinne tilliten hos Rød Ungdommere i YLI. Dette kan bare skje gjennom at ledelsen tar grep om fraksjonen og bakker opp våre folk.

3. STUDIER.

Rød Ungdoms største utfordring i tida framover vil fortsatt vere å bruke den marxistiske teorien, som et redskarp for å utvikle vår analyse av kapitalismen og vår strategi for sosialismen.

Vår filosofi er at det ikke heldig å reise ungdom til kamp uten at vi har et

program for hvordan flertallet av folket skal knuse kapitalismen og bygge sosialisme, uten at en ny herskerklasse kommer til makta. Vi mener videre at det er umulig for arbeiderklassen og kvinnene i Norge å gjøre revolusjon med en sosialdemokratisk ideologi som den herskende tanke. Det er heller ikke slik at folk gjør revolusjon bare de har det ille nok. Vårt mål er derfor å bli et ideologisk alternativ for den norske ungdommen.

Den største faren i en tid hvor marxismen ikke har framgang er at vi slutter å tenke de store tankane. Vi slutter å diskutere målet, kommunismen og vår strategi for å nå dit. Vi slutter å diskutere revolusjonær teori knytta til Norge.

Opp mot dette står de enkle løysninger som er å dreie organisasjonen inn på mer "gangbart" politisk arbeid, og på den måten unngå å konfrontere folk med vårt helhetlege politiske grunnlag. Dette er en linje sosialdemokratiet i Norge har fulgt: Vi er sosialister sier AUF, men det er ikkje tid nå for å diskutere sosialisme, derfor må vi konsentrere oss om å reformere kapitalismen til folk sitt beste.

I en slik situasjon mener vi det er avgjørende at vi har eit fast ideologisk holdepunkt. Med dette mener vi å gi medlemmene en stødig politisk plattform å stå på, som gir større sikkerhet til å tenke sjølstendig og til å orientere oss i det stadig skiftende politiske bilde.

Det er først og fremst gjennom å studere marxistisk teori at vi er i stand til å gi medlemmane våre et slikt grunnlag. Og videre er det gjennom å studere marxismen at vi blir satt i stand til å videreutvikle politikken vår og de samfunnsmessige analyser.

Rød Ungdom må derfor i neste periode gjenreise studiarbeidet, dvs. å sette medlemmene inn i den marxistiske teorien, og på nytt ta studiene alvorlig.

22. S L U T T O R D .

Borgerskapet i Norge tør ikke tenke stort, politikerne maler på den samme kverna, skylder på hverandre som de har gjort i hele 80-åra. For å bevare de bestående maktforholda er de nødt til å tenke smått. De kan ikke virkelig finne årsaken til sulten i en 3. verden, eller årsaken til naturødeleggelsene, eller finne noen løsning i forhold hvordan kvinnfolk og mannfolk skal få et bra liv. Dersom de diskuterer det vil deres livsløp om det fantastiske tusenårsrike falle.

Rød Ungdom må ta i mot utfordringa. Men vårt alternativ må romme mere enn hat og fraser, vi må se mere enn forferdelsen. Vårt alternativ kan ikke bare bygge på at alt er så jævlig, den må også romme menneskelighet og kjærlighet.

Fordi å bare framstille det jævlige, hvor forferdlig vi har det, vil bare være et skinnangrep på kapitalismen, og i virkeligheten virke som en hjelp for borgerskapet, fordi den innpoder menneskeforakt.

Å bare avsløre kapitalismens elendighet, kan lett føre til hat mot menneskene og har ingenting å gjøre med den framtida arbeiderklassen og kvinnene representerer. Vi kan ikke ha en politikk som er fiendtlig til mennesket og nedvurderer mennesket. Det vil også bli en politikk som er fiendtlig til arbeiderklassen og kvinnene. Å presentere bare råtteneskapen uten å si noe mer fremmer usikkerhet, får folk til å miste trua på seg sjøl og egne evner, og hvem har nytte av en slik politikk.

Vi må også gi folk visjonene, trua på mennesket. Visjonene fordømmer det nåværende og streker oppdet framtidige

LANDSMØTETSTILLEGG TIL BERETNING.

Til kap.1 s.3:

Rød Unqdoms landsmøte vil markere seg mot et syn som sier at kommunistpartiet skal bestå av arbeiderklassens intellektuelle og småborgelige intellektuelle og vil fremme følgende syn: Dersom vi har som mål å lage et annet samfunn uten undertrykking, trenger vi et kommunistparti i Norge som bygger på den viktigste og mest revolusjonære klassen, arbeiderklassen. Arbeiderklassen må være kjerna og ryggraden i et norsk kommunistparti.

Partiet må være åpen for alle revolusjonære, men arbeiderne må spille hovedrolla i organisasjonen. Partiet må dessuten legge stor vekt på at kvinner skal utgjøre minst halvparten av medlemmene, og være like godt representert som menn i alle ledd i organisasjonen.

Til kap.4 s.6:

Beretninga til sentralstyret sier på side 6: "Den viktigste faren innafør bevegelsen, har vært den strømmninga som gir opp å skape et politisk og teoretisk revolusjonært alternativ i Norge.

Denne linja uttrykker altrnativer som:

"Vi har en ferdig teori for sosialismen, vi har en grundig nok analyse av kapitalismen i vesten, flertallet av det norske folk vil slutte opp om vi bare jobbr lenge nok, bare krisa og situasjonen i 3. verden har utvikla seg langt nok så folk kan se at vi har rett."

Landsmøtet i Rød Unqdom mener at dette er en direkte feil som ikke hører hjemme i noen beretning. En beretning skal innholde en oppsummering av motsielsene som har stått i organisasjonen. Sitatet fra side 6 er ikke korrekt oppsummering av motsielsene og strømmningene som har stått i organisasjonen. Det syn som kommer opp her er en vulgarisering av standpunkter som står i organisasjonen, og som aldri har sakt noe sånt som det står skissert på side 6.

Rød Ungdoms 15. Landsmøte tar sterk avstand fra det som står på side 6 i beretninga.

Til kap.5 s.8:

Rød Ungdoms 15. Landsmøte tar avstand fra følgende formulering i beretninga:
"Fordi folk sjøl ikke har makta over samfunnsutviklinga, blir man bare en uviktig brikke i et spill. Du har ingen innvirkning på utviklinga i samfunnet eller over ditt eget liv."

Landsmøtet mener denne formuleringa uttrykker et fullstendig feilaktig syn på arbeiderklassens rolle under kapitalismen. Sjøl om arbeiderklassen ikke har makta under kapitalismen, er det arbeiderklassens kamp innafør klassekampen som nettopp avgjør hvilken retning samfunnsutviklinga skal ta. Å ikke bare det:

Det er arbeiderklassen organisatoriske, politiske og ideologiske styrke som nettopp kan sprengje rammene for den kapitalistiske produksjonsforholda. Arbeiderklassen er derfor ingene uviktig brikke i et spill sjøl om den ikke har makta over samfunnsutviklinga. Arbeiderklassen er den avgjørende brikken i klassekampen under kapitalismen.

Til kap.11 s.15:

Rød Ungdom er AKP ml's ungdomsorganisasjon, opprettet av partiet for å drive særegent revolusjonært arbeid blant ungdommen. Vårt mål må være å lede ungdommens kamper politisk og organisatorisk inn på ei klassekamplinje, bygge en revolusjonær masseorganisasjon blant ungdommen og delta i utviklingen av teori til den revolusjonære bevegelsen i Norge.

Rød Ungdoms teoretiske og politiske plattform er AKP ml's prinsippprogram. I forhold til ei videre utvikling av den marxistiske teorien, må Rød Ungdoms rolle vurderes utifra at organisasjonen er endel av helheten i ml-bevegelsen og at denne teoretiske utviklinga må bygge på det særegne politiske massearbeidet Rød Ungdom driver som endel av ml-bevegelsen.

Til kap. 21 s.32:

Rød Ungdoms 15. Landsmøte mener at vår marxistiske teori først og fremst skal være et redskap for forståelse av den norske virkeligheta og kampen for å forandre den. Studiene i organisasjonen må være retta inn på konkrete analyser av utviklinga av den norske kapitalismen og hvordan vi skal ta offansiven idag.. Derest må studiene hjelpe oss til en analyse av prinsippene for organiseringa av vårt alternativ - sosialismen. En stor fare i ei tid hvor marxismen ikke har framgang, er at vi begynner å forandre og "modernisere"

marxismen i takt med det til en hver tid skiftende politiske moter. Ei anna fare er at vi gir opp å kjempe de konkrete klassekampene fordi vi ikke får umiddelbare medlemsmessige resultater. Rød Ungdom må derfor i neste periode ta studiearbeidet på alvor ved å sette medlemmene inn i den marxistiske teorien og bruke studiene til hjelp og til å få perspektiver på den daglige kampen.

Vedtak til beretninga:

Landsmøtet i Rød Ungdom vil kritisere ein del av dei tinga som vart skriva i heftet til landsmøte om skulepolitikk. Landsmøtet vil ta avstand inn at hovedproblemet vårt i interessekampen er at han er økonomistisk, og det som står om at YLI driver borgelig politik.

Rød Ungdoms landsmøte meiner at å drive klassekamp alltid vil vere ei viktig oppgave for ein kommunistisk ungdomsorganisasjon. Rød Ungdom må gå i spissen for å reise interessekampen på den videregående skulen. Kampen om kunnskapen i skulen, er ein svært viktig kamp for arbeiderklassen. Vi må vere der for å gi han riktig retning. Vi må driv han for å lære av han, og for å knytt skuleelevne til oss.

Hovedproblemet er ikke økonomisme, men at vi ikkje i stor nok grad greier å komme oss ut i interessekampen, og lede interessekampen særlig på gymnasen.

Samstundes vil alltid spørsmålet om økonomisme vere eit sentralt problem for den kommunistiske røysla. Klassekampen kan føre over i reformisme også i elevkampen, dersom ikkje den røysla tilfører klassekampen teori og retning. Ei kommunistisk røysla må også vere noko meire enn broddkrya. Vidare vil Rød Ungdoms landsmøte med dette erklære påstanden om at YLI driv borgelig politik som daut og makteleus.

YLI er ein progressiv organisasjon som i aller høyeste grad driv klassekamp utifrå arbeiderklassens og jentenes interesser.

ARBEIDET FRAMOVER.

BYGG RØD UNGDOM: VERVING/studiesirkel/innleggsskole.

Rød Ungdom er den eneste ungdomsorganisasjonen som kan gå i spissen for ei konsekvent klassekampelinje i elevbevegelsen i den videregående skulen og i jontekampen. Gjennom å politisere og lede kampene må vi legge grunnlaget for å drive det særegne vervearbeidet i tilknytning til disse kampene. Rød Ungdoms viktigste oppgave i neste periode er å bygge opp en basis på de videregående skolene.

Vi er nødt til å bli en del av skoleelevne, vi er nødt til å

ha mange flere medlemmer på skolene, både for å bety noe som revolusjonær ungdomsorganisasjon og for å ha innflytelse i interessekampen og for å reise elevene til kamp.

Hvordan folk verber medlemmer til Rød Ungdom må legges opp etter de lokale forholdene. På mange plasser vil det arbeidet vi driver i interessekamper på skolene være nøkkelen til å knytte nye skoleelever på plassen nærmere til Rød Ungdom. På andre plasser blir bøllekurs hovedmetoden.

I dag setter størrelsen på organisasjonen alvorlige hinder for oss i forhold til hva vi faktisk har muligheter til å prioritere å jobbe med. Størrelsen på organisasjonen begrenser våre muligheter til å prege klassekampen.

Fremover må vi tenke slikt: At de som har vært med på bøllekurs, de vil drive elevkamp sammen med er omlandet vårt. Ut i fra det så må vi peke oss ut et politisk miljøer vi ønsker å verve til Rød Ungdom. Det kan f.eks. være Jentefronten i byen, eller de som er knyttet til et NGS-GU eller et YLI-DU, eller rundt elevrådene på skolene. Det gir organisasjonen mye større kraft å verve et politisk aktivt miljø, enn en enslig svale her og der. Et politisk miljø som en front utgjør allerede et kollektiv med kunnskap og handling i forhold til classesamfunnet.

Det å verve til Rød Ungdom er en egen kunst som det trenger særegen praksis og særegen kunnskap for å få til. Derfor er det viktig at ledelsen i neste periode lærer bort kunsten å verve, lære bort den samlede kunnskapen organisasjonen har om dette. Videre blir det viktig å bygge opp vervesentra rundt omkring i landet, slik at vervinga blir en reell hovedoppgave, og ikke bare en plan på papiret. For å få til vervinga trengs det også intern diskusjoner i Rød Ungdom om hvordan Rød Ungdom fungerer, om det er i Rød Ungdom folk har hjertet sitt, eller hvordan det skal bli slik. Det trengs diskusjoner om hvordan vi som kollektiv skal dreie å ta vare på folk og fester folk, at folk sjøl betyr noe i Rød Ungdom. Vi må også avsløre hersketeknikker i Rød Ungdom, hva som gjør livet surt for hver enkelt en av oss.

JENTEKAMP.

Rød Ungdom må se det som sin oppgave å ta opp i seg og lede det gryende jenteopprøret. Vi må stille oss to strategiske oppgaver i kampen:

- 1) Gå i spissen for særegen jenteorganisering. Skal jenteopprøret få noen kraft trengs det ei særegen organisering. Der trengs et sted å utvikle politikk og strategi for den særegne jentekampen. Hvilken vei jentekampen tar avhenger av hvilken linje som vinn ledelsen. Innflytelsen i Jentefronten i samarbeid med uavhengige radikale jenter er det beste utgangspunktet rød Ungdom kan ha for å vinne ledelsen i jenteopprøret. Rød

Unqdom jentene må derfor gjøre sitt beste utifra resurser å gå i spissen for å bygge Jentefronten, med målsetning å gjøre den landsomfattende. En viktig del av bygginga av jentefronten er at den tar utgangspunkt i organisasjonen Kvinnefronten, og er under organisasjon til denne.

2) Reise jentekampen på skolene.

Rød Unqdoms hovedmålgruppe må være skoleelevene i den videregående skolen - dette gjelder også jente arbeidet vårt. Jentearbeidet på skolene må deles inn i to hovedinnretninger:

- Reise kampen for særege jentekrav nå det gjelder utdanning og forhold for jenter i den videregående skolen. Denne kampen må føres gjennom elevbevegelsen. Vi skal kjempe for at VLI og HGS blir jentenes elevorganisasjoner med jenteprofil på interesskamparbeidet.

- Føre den helhetelige jentepolitiske kampen inn i skolen og elevorganisasjonene. Ta opp porno, 6-timersdagen, familiens rolle etc. til diskusjon for å få jentene til å slåss på et bredere grunnlag.

BØLLEKURS SOM HOVEDMETODE.

Med det utgangspunktet vi har i dag blir bøllekursa Rød Unqdom har starta det viktigste middelet til å komme i kontakt med og stille oss i spissen for et jenteopprør. Hovedmålsetninga med bøllekursa må være å mobilisere uavhengige jenter til å slåss sammen med oss i jentekampen på alle områder og organisere seg i Jentefronten. Samtidig må Rød Unqdom hele tida drive særege vervearbeid rundt bøllekursbevegelsen for å trekke til oss de mest framskredene. Bøllekursa bør utvikles i retning av å ta opp i seg flere konkrete kampsaker og kapitalismekritikk.

ELEVKAMPEN

Rød Unqdoms andre store målsetning må være å ta ledelsen i og utvikle elevkampen. Svakheterne våre i elevkampen i dag knytter seg hovedsakelig til to ting:

- Vi har en mangelfull politikk og mangler strategi for jobbinga vår på gymnasene og i forhold til organisere en opposisjon i HGS.

- Vi har problemer med å knytte det særege kommunistiske arbeidet og vervearbeidet til elevkampen. Skal Rød Unqdom ta et skritt framover i elevkampen så må vi løse disse problemene. Her har vi mye å lære av arbeidet vårt i VLI.

I tilknytning til elevkampen må Rød Unqdom reise følgende diskusjoner i perioden som kommer:

- Gymnasene særege karakter, hva vil vi med gymnasutdanninga?

- Kunnskaps - og ideologiformidlinga i gymnaset, fakritikkens plass.
- Gymnaset i forhold til omstillinga i samfunnet.
- Jentekampen på gymnaset.
- Strategi og politikk i forhold til opposisjonsarbeidet i NGS.
- Politisering av elevkampen, hva betyr det ?
- Kommunist i massebevegelsen - vår rolle.

Dette er sjølsakte ting som henger sammens, men etter landsmøtets mening er det viktige saker som vi må forstå, for å styrke oss i elevkampen.

I tillegg må Rød Ungdoms ledelse ta alvorlig på å gjennvinne tilliten hos Rød Ungdommere i YLI.

STUDIER

I tida framover må Rød Ungdom studere den marxistiske teorien som et redskap for å utvikle vår analyse av kapitalismen og vår strategi for sosialismen.

Det er avgjørende at vi har et fast ideologisk holdepunkt. Med dette mener vi å gi medlemmene en stadig politisk plattform å stå på, som gir større sikkerhet til å tenke sjølstendig og til å orientere seg i stadig skiftende politisk bilde.

Gjennom å studere marxistisk teori er vi i stand til å gi medlemmene våre et slikt grunnlag. Og videre er det gjennom å studere marxismen at vi blir satt i stand til å videre utvikle politikken vår og de samfunnsmessige analysene.

Rød Ungdom må i neste periode gjennreise studiarbeidet, dvs. å sette medlemmene inn i den marxistiske teorien, og på nytt ta studiene alvorlig.

Vi må utvikle et allsidig politisk miljø og en allsidig aktivitet i organisasjonen. Vi må delta i de samfunnsmessige bevegelsene blant ungdom. Vi må gå i spissen for aksjoner, gi medlemmene kunnskap og utvikle diskusjoner og analyser tilknyttet disse bevegelsene. Noen av de viktigste (utover de som er nevnt før) er:

- Antirasisme
- Miljøkamp
- Solidaritetsarbeid og anti-imperialisme.

- Kamp for boliger

- Fagbevegelsen.

NEDSTEMTE FORSLAG TIL BERETNINGA.

Til kap.8 s.8:

Rød Unqdoms Landsmøte vil komme med følgende kommentar til beretningas kap.8:

Ut ifra disse målsetningene utvikla det seg to hovedlinjer i organisasjonen. En linje som gikk inn for at Rød Unqdom viktigste rolle i kampen var å lede den politisk og organisatorisk. En annen som mente at dette først og fremst skulle knyttes til valgkampen og propagaandaen for Rød UNqdom og sosialismen. Den siste linja vant gjennomslag i ledelsen og blandt et flertall av medlemmene.

I ettertid må dette oppsummeres som en feilaktig strategi for Rød Unqdom i den konkrete situasjonen vi stod i. Medlemmene hadde lite grep om den helhetelige skolepolitikken og det ble gjort store politiske feil i kampen. Strategien med først og fremst markere Rød Unqdom gjorde at medlemmene våre ikke tok ledelsen og utvikla kampen blant folk. At vi stod svakt viser også den forvirringa som Kjell Manqne Bondeviks utspill skapte i våre rekker.

Problemane som utviklet seg krevde en analyse og et svar på hvordan vi skulle gripe dem an. Her stod også to syn oppmot hverandre. Et syn som mente at vi menqta helhetelig svar og en analyse av skolen og som konkluderte med at Rød Unqdoms hovedstrategi måtte være å utvikle denne.

Opp i mot dette synet stod ei linje som konkluderte med at vi hadde et idealistiske målsetninger og en feilaktig strategi for kampen. Og at svaret vårt måtte være å knytte medlemmene til interessekampen for å utvikle politikk og strategi i sammenheng med kampen. Problemane vi hadde med å verve måtte knyttes til denne strategien og vervearbeidet måtte drives særeget med basis i interessekampen.

Linja med å konsentrere oss om å utvikle helhetelige svar vant gjennom i ledelsen og ble fra våren 86 hovedprioritet. Vi kan pr io dag oppsummere at denne linja ikke har ført til at Rød Unqdom har styrka seg i elevbevegelsen og er mer knytta til norsk virkelighet.

Til tross for dette førte skolepengeboikotten til at det ble aksjonert en rekke steder rundt omkring i landet og til at diskusjonene om lik rett til utdanning ble reist. Men dette var først og fremst elevbevegelsens fortjeneste, ikke Rød Unqdoms. Enkeltkamerater som hadde en riktig strategi for

kampen stod i spissen for disse kampene noen steder, problemet de opplevde var at de menkla en revolusjonær bevegelse i ryggen og hjelp til særegent vervearbeid.

Til kap.9 s.12:

Rød Ungdoms 15. landsmøte vil kommentere beretninga på s.9 Skolekonferansen 86' var eit bra tiltak som fikk samla storedele av organisasjonen til ein oppsummering av skulejobbinga og det vidare arbeidet. Konferansen oppsummerte fleire problem vi hadde, og dro opp ein diskusjon om skulen idag og utviklinga av denne-med vekt på ABC-lag, Veierødmodellen osv.

Der var ei rørsle som sa at vi måtte starte arbeidet med å styrke vervearbeidet vårt på skulane og i elevbevegelsen, jobbe for ein politisk plattform og ein strategi for gymnaset og jobbinga der og kjempe mot den sosialdemokratiske ideologien i skulen-spesielt representert ved veierødmodellen.

Denne linja og rørsle vart sett til side av ei linje som sa at vi må finne "svaret", som seinare reiste diskusjonen "blir du dum på skolen" og som på sommerleira resulterte i parola "oppløys skolen".

Denne operasjonen snudde Rød Ungdom i stor grad frå å vere ein utadretta orientert organisasjon til ein meir innadretta orientert organisasjon.

Landsmøtet meiner at dette var eit feiltak som har vore et hinder spesielt i forhold til utvikling av konkret politikk som verktoy for interessekamp-folka. At "svaret" linja vart køyrt fram mot den andre linja må også ta ein stor del ansvar for dei store splittelsene vi ser og har sett i organisasjonen.

Til kap.10 s.13:

Den ny linja som vart flertall i ledelsen, ble grunnlaget for nye diskusjonene som bl.a. "oppløys skolen" og "blir du dum på skolen".

Dette har braqt mye nytt inn i diskusjonene, og har vært en interessant diskusjon i seg sjøl. Men dette var ikke det redskapet medlemmene våre trenkte for å utvikle kampen.

Diskusjonen har vært et forsøk på å trenge dypere inn i skolens vesen, og har kommet fram til strategier for skolen under sosialismen.

Da standpunktet "oppløys skolen" ble presentert på sommerleiren, var dette en konklusjon på en diskusjon som ikke hadde vært ført ute i organisasjonen. allerede da sto det uforenelige motsigelser i diskusjonen, i første rekke disse

motsiøelsene:

1. A Hovedsida ved skolen er at den er en institusjon som fratar elevene kunnskapen.

B Hovedsida ved skolen er at den er en institusjon som tilfører eleven kunnskap.

2. A Skolen i seg sjøl, som institusjon er problemet, instrumentalisme og fremedjøringa liqer i dets vesen.

B. Det er klasseforholda i samfunnet som avgjør skolens rolle, har arbeiderklassen makta i samfunnet kan den skape en skole for seg.

3. A Skolen er avgjørende i reproduksjonen av klasser og arbeidsdelinq.

B Skolen er underordna og ikke på noen måte bestemme klasseforholda og arbeidsdelinqa, men bare tilpasse folk til de eksisterende.

Utfra disse motsiøelsene har det utvikla seg to helt grunnleggende forskjellige syn på skolen. Dette har vist seg i diskusjonen om institusjonen skolen og strategien for kampen. Den "nye" linja som gir skolen en større og avgjørende betydning har vært en avsporing og har idealistiske strømminger i seg. Den har ikke vært noe redskap for våre allerede aktive interessekjemperne våre, og har heller ikke ført til at de nye medlemmer har kunnet gå i spissen i massekampene på skolene. Tvertimot har denne diskusjonen splittet organisasjonen, mange har ikke klart å henge med på den og har hatt lite og tilføre Rød Unqdom i utviklinga av en revolusjonær strategi.

Til kap. 11 s.15:

Til Beretningas pkt 11 vil Rød Unqdoms 15. landsmøte bemerke: Det eksisterer ikke noe press i organisasjonen av betydning som sier vi har bra nok politikk og teori og at vår største feil er at vi ikke kommer oss ut i kampen. Rød UNqdoms 15. landsmøte mener motsetninga i organisasjonen har dreid seg om hvorvidt utviklinga av politikk og teori skal knyttes til kampen mot borqerskapets omstilling av norsk kapitalisme alment og skolen særegent, eller om den skal knyttes til den ideologiske kampen mot den herskende ideologien. Utifra dette har det stått to linjer. Et flertall isentralstyret som har sett utviklinga av marxistisk teori og et sosialisme svar som Rød Unqdoms viktigste oppgave, og et mindretall i sentralstyret som har sloss for at Rød Unqdom viktigste oppgave må være å gå i spissen for kampen mot borqerskapets omstilling av norsk kapitalisme innafor interessekamporganisasjonene.

Landsmøtet er videre uenig med sentralstyret påstand om at det er like viktig at Rød Ungdoms medlemmer i interessekampen får flest mulighet til å ta stilling til Rød Ungdoms helhetelige politiske grunnlag, som at revolusjonære stiller seg i spissen for elevenes dagkamp og leder elevorganisasjonene i kamp mot borgerkapets angrep mot skolen. Rød Ungdoms overordnede politiske oppgave i dag er å reise skoleungdom til kamp mot borgerkapets angrep mot skolen. I forhold til dette er elevmassens syn på Rød Ungdoms helhetelige politiske grunnlag idag, er underordnet.

Til kap.12 s.17:

Rød Ungdoms 15. landsmøte er uenig i et syn som sier at bøllekursene som oppgave skal være å føre skuledebatten i Rød Ungdom ut på skolene. Den debatten som har vært ført, har starta ein diskusjon på undertrykkelsesmekanismene i skulen i forhold til jentene, som har ført til ein kamp i klasserommet, retta mot læraren. Bøllekursene sier ingenting om dei konkrete krava jenter må kjempe for, utenfor klasserommet. Landsmøtet mener at bøllekursene må ha eit breiare innhold som går på å reise den kollektive jentekampen både i skulen og resten av samfunnet.

Til kap.15 s.21:

JENTER OG LEDELSE.

Rød Ungdoms 15. landsmøte mener at et av jenteledelsens problem, og dermed også hele organisasjonen, har vært mangelen på diskusjon om metoder for ledelse.

Å være jenteledelse er et godt utgangspunkt i seg sjøl, fordi jenter i langt større grad enn gutter har evne til å gjøre teoretisk politikk forståelig, og sette den i sammenheng med egne erfaringer. Men en ledesen har et stort ansvar for hele organisasjonen når det gjelder å føre diskusjoner på medlemmenes premisser, og prioritere saker som styrker alle plan i organisasjonen.

Landsmøtet mener sommerleirdiskusjonen "oppløs skolen" var et utslag av at ledelsen kjørte fram en konklusjon av en diskusjon den sjøl hadde tatt, men som organisasjonen i svært liten grad hadde fått muligheter til å legge premisset for.

Det måtte da nødvendigvis utvikle seg ulike standpunkter og overslag i diskusjonen som fulgte, og medlemmene hadde liten mulighet til å ta stilling til debatten og konklusjonene på et så tidlig tidspunkt. Landsmøtet vil kritisere ledelsen for dette, og mener mye av splittelsen i organisasjonen kunne vært unngått hvis diskusjonen hadde blitt ført på riktig måte, nemlig ved å ta utgangspunkt i de kampene som medlemmene sto i, sammenfatte erfaringene fra disse, og presentert disse kunnskapene igjen f.eks. på sommerleir for å

heve nivået på kampen.

Til kap.21 s.32:

ENDRINGSFORSLAG TIL KONKLUSJON PÅ BERETNINGA.

Rød Ungdoms sitt 15. landsmøte vil gi følgende konklusjon på det arbeidet som har blitt gjort i perioden:

Rød Ungdom har i perioden vært preget av indre splittelse på viktige spørsmål. Det står i dag store motsigelser på hva som skal være Rød Ungdom sin strategi, synet på skolen og synet på kampen i skolen.

Grunnlaget for at disse motsigelsene oppstod og skjerpa seg var arbeidsutvalget og seinere sentralstyrets helomvending i prioriteringa våren 1986.
Fra å stå på ei linje for å:

- Gå i spissen og lede interessekampen.
- Utvikle det kommunistiske arbeidet i interessekampen.
- Utvikle teori i tilknytning til kampen.

Snudde ledelsen og la seg på ei linje for å utvikle den marxistiske analysen av skolen under kapitalismen og sosialismen.

Landsmøtet vil oppsummere denne omprioriteringa som feilaktig, noe som fikk dels store konsekvenser for organisasjonen.

1) Organisasjonen ble igjen retta innover og konsentrert om å løse omfattende teoretiske spørsmål. Dette skjerpa motsigelsene i organisasjonen i forhold til et stort antall folk som konkret deltok i kampen og trenge et Rød Ungdom i ryggen. Det var ikke denne diskusjonen Rød Ungdom trenge.

2) (Diskusjonen avslørte sviktene kunnskaper om grunnlaget vårt som er helt nødvendig for å føre de diskusjonene som ble dratt opp. Dette gjenspeila seg på alle plan i organisasjonen) og kom til konkret uttrykk gjennom at det fort utvikla seg sterkt idealistiske strømninger i diskusjonen om skolen og kampen i skolen. (NB! det som står i parantes ble vedtatt)

3) Diskusjonene i den forma den de ble reist førte til et mer splitta Rød Ungdom og skjerpa motsigelsene.

Rød Ungdoms ledelse må ta sjølkritikk på at de ikke så konsekvensene av å starte så omfattende diskusjoner uten forberedelser. Det må også kritiseres at de ikke klarte å

trekke ned interessekjemperne i YLI med på diskusjonen og i stor grad løsrev diskusjonene fra kampen.

Diskusjonen har avslørt store motsigelser i Rød Ungdom på flere viktige områder:

- Synet på skolen under kapitalismen
  - Synet på kampen i skolen
  - Synet på forholdet mellom kamp og utvikling av teori
  - Synet på sosialismen - skolen under sosialismen.
-

VEDTATTE ENDRINGER I RØD UNGDOMS VEDTEKTER

---

50 % av alt materiell som kjem frå Rød Ungdom sentralt skal vere på nynorsk.

På lengere sikt har Rød Ungdom som mål å få 100 % av alt materiel ut på nynorsk.

Kommentar til vedtektene som ble vedtatt:

Rød Ungdom sitt landsmøte i 1985 vedtok at vedtektene skulle sendast ut på nynorsk til den landsmøtediskusjonen som foregår no. Dette har ikkje skjedd, og Soon og Fjorande Rød Ungdom vil difor krevje at sentralstyret sender ut eit vedtektene på nynorsk, slik at vedtaket frå landsmøtet blir følgt opp.

FORSLAG TIL VEDTAKSENDRINGER SOM FALT.

---

50 % av rute-80 skal vere på nynorsk.

VEDTAK OM ØKONOMI.

Rød Ungdoms landsmøte 1987 godkjenner organisasjonen regnskap for perioden 1.1-85 - 31.12-86.

VEDTATTE KOMMENTARER TIL ØKONOMIARBEIDET.

Neste landsmøte må få muligheten til å diskutere den økonomiske prioriteringa skikkelig. Dette vil styrke både det vidare økonomiarbeidet og få medlemmene mer bevisst på viktigheten av et kontinuerlig økonomiarbeid.

Rød Ungdoms landsmøte oppfordrer det nye sentralstyret til å prioritere kontingentarbeidet i neste periode. Det bør velges en egen kontingentansvarlig, ved sida av økonomiansvarlig.

FORSLAG SOM FALT I BEHANDLINGA AV SKOLEPROGRAMMET.

S.12 pkt. 2.9:

Overskrifta endres til: "Læraren er og må være ein alliert"

S.24 pkt. 3.12:

Raud Ungdom stør kampen for det (ny)norske målet, og meiner at nynorsken bør bli einaste riksmålet i landet. Dette tyder at (ny)norsk mål må bli tatt i bruk som hovudspråk av alle som har norsk som morsmål.

UTTALELSE OM HOMSEKAMP

De siste åras homsekamp har ført til at synet på homofile har endra seg i klart positiv retning. Denne kampens resultater har vært og er først og fremst de homofiles egen forieneste.

Men på tross av denne positive utviklinga, er situasjonen fremdeles den at de fleste homofile og lesbiske lever skjult i Norge pga frykt for reaksjoner fra samfunnet rundt dem. Derfor er homsekamp også nødvendig i 1987.

Rød Ungdoms 15. landsmøte vil med denne uttalelsen markere sin støtte til denne kampen, som først og fremst føres av de homofiles egne organisasjoner. Vi mener denne kampen er viktig av flere grunner. Aller viktigst fordi den er en kamp mot undertrykking og for at folk skal få leve et liv uten frykt for trakassering.

Men den er også viktig fordi alle mennesker, uansett kjønn og seksuell legning, skal ha rett til å leve ut sine følelser og sin seksualitet. I et samfunn der familien er en av grunnene, har dette trangetår. At vi lever i et slikt samfunn ser vi på som en av hovedårsakene til undertrykkinga av homofile og lesbiske.

Rød Ungdom kjemper for et samfunn uten undertrykking av kvinner og homofile/lesbiske. Vårt syn er at oppløsning av kjernefamilien som økonomisk og sosial enhet i samfunnet er en forutsetning for begge deler.

Derfor ser vi også på homofiles kamp som viktig i forhold til å skape et samfunn med frie mennesker, der kjærlighet og seksualitet ikke er knytta til roller og makt.

Homofile viser at det fins andre måter å leve på enn den "naturgitte" heterofile kjernefamilien- og er dermed en trussel mot dens eksistens. Sjøl om homofiles egne organisasjoner best ivaretar kampen for homofiles interesser, mener vi at ingen, spesielt ikke politiske partier og ungdomsorganisasjoner, kan stille seg likegyldig til dette spørsmålet.

Rød Ungdom vil aktivt bekjempe det syn at homofili er en privatsak. Partier og politikere som hevder dette standpunktet er sjøl med på undertrykkinga av homofile i dag. Undertrykkinga har samfunnsmessige årsaker, og kan og må derfor også løses som et politisk spørsmål. AIDS-situasjonen har satt dette ekstra på spissen. Nenn som har sex med menn er en av høyrisikogrubbene, og står lagelig til hoqq også fordi det fra før er undertrykt. Hvordan AIDS-spørsmålet takles av myndighetene er et politisk spørsmål som har store ringvirkninger for tusenvis av homofile i Norge i dag. Rød Ungdom vil aktivt være med på å kjempe for at AIDS ikke blir brukt mot homofile.

Et annet eksempel som viser at dette er politikk, er spørsmålet om homofile skal ha rett til adopsjon og om lesbiske skal ha rett

til inseminasjon. Flertallet av de politiske partiene i Norge sier nei til dette. De er dermed med på å befeste undertrykkinga av homofile/lesbiske ved at de fratar en hel masse mennesker retten til å ha barn.

Rød Ungdom må spørre- Hvorfor?

- Er det fordi homofile er mindre skikket til å være foreldre?

- Er det fordi en frykter en "smitte-effekt"- at barn også skal bli homofil/lesbisk?

Begge syna innebærer at en ser på homofile/lesbiske som b-mennesker, som mindreverdige og/eller uønsket. Den norske regjeringa kan aktivt bidra til å bekjempe dette synet ved å gi også homofile/lesbiske retten til adopsjon og inseminasjon. Vi mener dette spørsmålet først og fremst dreier seg om folk ønsker seg barn, og ikke om foreldrenes kjønn. Rød Ungdom støtter kravet og utfordrer herved andre ungdomsorganisasjoner til å gjøre det samme.

KJEMP MOT PORNO OG PUPPESHOW

I den siste tida har me sett ei utvikling av show av typen Wet-T-shirtshow og qjørmebryting som går ut på at jenter skal være underholdningsverdi rundt omkring på diskotek ol.

Dette er eit syn på jenter, og ein type show som kvinnerørsla slo hardt tilbake i 70-åra. Det at slike show har kome attende, i ei ekstrem form der jenter opptrer kun i tanqatruser som underholdning på diskotek, er eit prov på at kvinner som salgsvare og underholdningsverdi er på full fart inn att.

Dei som stend som arrangører av puppeshow ol seier rett ut at dei arrangerer desse showa for å tene pengar. Fortjeneste er grunnen til at desse showa blir haldne, og det kvinnesynet som finnst i samfunnet legaliserer det.

I dag er det strenge mål på korleis jenter sin utsjånad skal være. Vi blir målt og veid på kjøttvekta, og sortert i bra og dårlege stykker. Kroppene våre blir delt i deler: pupper, ansikt, underliv. Jentene vert framsett som biter, ikkje heile tenkjende individ. Dette kvinnesynet er det samme som qjenspeglar seg i pornoen. Det at pornoen finnst er med på å fasthalde dette synet og framstiller oss som villige, adlydande objekter.

Raud Ungdom sitt 15. landsmøte tek avstand frå puppeshow og liknande arrangementer, og oppmøar alle jenter og qutar til å delta i kampen mot porno og puppeshow!

OFFENSIV I MILJØPOLITIKKEN

Noregs statsminister har vore leiaren for Verdskommisjonen for miljø og utvikling. En av dei konklusjonane denne kommisjonen trekker er at vi må satse på qjennvinbare energikilder i framtida. Raud Ungdom sitt 15. landsmøte spør seg da om

Brundtland har en miljøpolitikk for verda og en for Noreg?

Regjeringa legg opp til ein utstrakt satsing på gass som den nye store energikilden i Noreg. Dette skjer på tross av at vi har overproduksjon av energi i Noreg, og nok av tid til å forske på alternative energikilder før vi må ha mere kraft.

Brundtland prøver også å framstille Noreg som eit foregangsland når det gjeld miljøvern. Dette gjør ho sjøl om ho vet at:

- Omkring samtlige fjorder i Noreg er forurensa. Sørfjorden har verdsrekord i forureining.
- Nordsjøen er i følge Greenpeace siste rapport død om 5 år om vi opprettholder dagens forureiningsnivå.
- Noreg ligg på annenplass på verdstoppen når det gjeld forureining pr. innbygdar, på plassen etter England.

Raud Ungdom sitt 15.Landsmøte har fått nok av tomt prat, vi krever en offensiv i miljøpolitikken nå!

STØTTE TIL ASYLSØKERNES KAMP

Den norske sosialdemokratiske staten brukar rasisme som middel til å undertrykke folk frå den tredje verda på det groveste.

Den statlege rasismen blir i dag brukt mot folk frå den tredje verda, samstundes som rasistisk ideologiformidling blir brukt ovafor nordmenn for å skape rasistiske haldningar.

Dette skjer fordi staten treng nokon å legge skylda på når nedgangstidene kjem og arbeidarklassen må betale den "økonomiske krise". Difor spres ideologien om at den aukande "strømmen" av innvandrarak er årsaken til dei økonomiske forverringane for folk.

Asylsøkarane som kjem til velferdsstaten Noreg, blir møtt med ei arrogans og uverdig handssaming frå myndighetene. Mangel på skikkelige opplysningar om rettigheter og saksbehandling, og at dei blir nekta demokratiske rettar som tolk og advikat, kjemper asylsøkarane i dag mot.

Raud Ungdoms 15.Landsmøte støtter asylsøkerne i deira kamp og krever dei ti krava deira innfridd.

Asylsøkarar og invandrarak er ikkje ein "trussel mot samfunnet", men ein kulturell og kunnskapsmessig ressurs.

INTERN UTTALELSE OM ORGANISERING AV STUDENTER

Raud Ungdom sitt 15.Landsmøte meiner at kommunistiske studenter bør organisere seg i Noregs Kommunistiske Studentforbund. Vi må utnytte ressursane innafor ml-rørsla på ein best mogleg måte, og kommunistar som er i studentmiljøet bør nedlegge hovuddelen av

arbeidet sitt i NKS, med dei oppgåvene NKS prioriterar. Om det oppstår uenigheter og tvil må dette diskuteres med dei to organisasjonane.

INTERN UTTALELSE OM RØD UNGDOM/NKS

Rød Ungdom sitt 15. landsmøte ber sentralstyre ta initiativ til ein diskusjon om det politiske og organisatoriske samarbeidet mellom NKS og Rød Ungdom.

VEDTAK OM UTTALELSE OM UNNTAKSTILSTANDEN I OSLO

Den nye ledelsen skriver ut følgende uttalelse med støtte fra landsmøtet: Om unntakstilstanden i Oslo.

OMSTILLINGA

I dag skjer det en omstilling av den videregående skolen, som er ledd i omstillinga av hele samfunnet. På yrkesfagelig studieretning skjer omstillinga ved at timetallet reduseres, verdifag og allmenne fag blir innført og fagskiller opp heves. Det hele fører til at skolen skiller ut et A-, B-, C- lag.

På toppen av det hele slås Lov om videregående Opplæring og Lov om Fagopplæring i Arbeidslivet sammen. Lovsammenslåinga fører til svekket lærlingeordning slik at det i stadig større grad utdannes spesialarbeidere, framfor fagarbeidere. Den samme utviklinga skjer på allmennfaglig studieretning, bl.a. gjennom innføring av Veierødmøtellen som åpner for større valgfrihet mellom linjene, og svekka fagnivå. I takt med dette ser vi en stadig større privatisering av skoleverket. på allmennfaglig - ser vi dette ved at IB-linjer blir oppretta. på yrkesfaglig - ved at opplæringa blir mer og mer overlatt til bedriftene.

Rød Ungdom mener denne utviklinga er et kraftig angrep mot ungdommers muligheter til å starte og fullføre ei utdanning. Rød Ungdom mener at denne omstillinga er det alvorligste angrepet mot skolen i dag. Hvis denne kampen ikke blir reist i spiss nå, vil det bety at vi ikke har noen organisert og aktiv motstand mot den verste raseringa av skolen vi har sett.

INTERN UTTALELSE OM VALGET 1987.

FOR EN OFFENSIV UNGDOMSVALGKAMP FOR RØD VALGALLIANSE!

Det trengs noen som kan føre vanlige folk sine stemmer inn i de parlamentariske organene. Det trengs noen som konsekvent kan tale saka til fagforeninger, innvandrere, kvinnebevegelsen, husokkupanter, og ungdommens interesseorganisasjoner i kommunestyre og fylkesting.

De forskjellige partiene fra Fremskrittspartiet til SV fyller ikke den rolla. På ulike måter er de ansvarliggjort overfor kapitalismen, og forsvarer det kapitalistiske systemet.

Ødette er en viktig grunn til å kjempe for at RV skal få flest mulig stemmer og størst mulig representasjon i kommune- og fylkesting etter valget til høsten. RV trengs som en uredd talskvinne/mann i de parlamentariske organa, som står helt uavhengig av de to store blokkene i norsk politikk: A og H. RV trengs for å bringe det folkelige opprøret inn i politikerkorridorene. RV trengs som et parti som ikke lar seg binde opp av ansvarlighet overfor de stadig trangere økonomiske rammene som staten setter overfor fylker og kommuner.

Og: RV trengs som det eneste partiet som reelt kjemper for et sosialistisk samfunn - som har et alternativ å stille opp mot kapitalismen.

Valget i år blir et viktig valg for RV, av flere grunner. Stortingsvalget 1985 - "nøkkervalget" - ga en tilbakegang for RV på ca. 11.000 stemmer i forhold til 1983. RV slåss om ca 30.000 stemmer, og målsettinga i år er å erobre tilbake de stemmene vi tapte i 1985.

Særlig vil dette valget bli en hard kamp for å opprettholde flere av de mandatene som RV fikk ved forrige lokalvalg. Noen gikk inn med veldig smal margin, og kan lett falle ut med en dårlig valgkamp. På den andre sida var det steder hvor RV var nær ved å få inn flere representanter. De små marginene kan med andre ord slå begge veier.

BRUK SOMMERLEIRA TIL OPPKJØRING FOR VALGKAMPEN!

For å kunne drive en offensiv valgkamp, trenger vi konkret kunnskap og politikk på de sakene vi vil markere oss på. Sommerleira vil gi nye sønn kunnskap, med strategi for jentekampen og kampen mot rasisme som hovedtema, og seminar bl.a. om natur- og miljøødeleggelsene. Ei vellykka sommerleir med stor deltakelse vil gi Rød Ungdom et godt utgangspunkt for å komme ut i valgkampen. Etter landsmøtet og fram til sommerleira vil derfor sommerleirmobilisering bli vår aller viktigste oppgave for å få til en god valgkamp.

ROMEDOPPGAVE ETTER SOMMERLEIRA.

Etter sommerleira og fram til valget skal valgkampen være hovedoppgave for Rød Ungdom.

TREKK MED UAVHENGIGE + START VALGKAMPGRUPPER.

Fordi valgkampen faktisk starter så tidlig, er det spesielt viktig å starte tidlig i forhold til skolevalgkampen. En god ide for skolevalgkampen, er å starte valgkampgrupper på skolene, som skal bestå av Rød Ungdommere og uavhengige på de stedene det er mulig. Dette arbeidet må starte før skoleslutt. Da stiller vi sterkere i utgangspunktet og vi får knytta til oss folk. Men for at vi skal få dette skikkelig til, må vi starte arbeidet med å knytte til oss folk så tidlig som mulig. Vi må prioritere å se utover oss sjøl, og se valgkampen som en mulighet til å få flere ungdommer til å arbeide for en opprørsk ungdomspolitikk, sjøl om de ikke er enige med Rød Ungdom i ett og alt. Sånne grupper kan jobbe aksjonsretta og som valgkampaktivister. Vi må se valgkampen som en mulighet til å få flere med på å utvikle RVs politikk.

Skal det være mulig, må lag og distrikter diskutere og legge planer for valgkampen før sommerleira. Vi må bruke tid før sommerleira på å få grep om hovedlinjene i valgkampen, i forhold til hvilke saker vi skal kjøre fram hvert enkelt sted. Hvor vi skal rette inn hovedtyngda av arbeidet, og hvordan valgkampen organisatorisk skal legges opp. Dette er nødvendig skal topp-prioritering av valgkampen til høsten bli mer enn papirplaner.

SKOLEVALGA, EN EGEN OPPGAVE.

Rød Ungdom må før sommerferien få oversikt over skolevalga på sitt sted, og diskutere hvem som har ansvaret for dem og hvem som skal stille med den lokale RV-ledelsen. Disse valga er viktige for oss fordi vi får presentert politikken vår der for mange ungdommer.

Men møtene krever gode forberedelser og at våre representanter ikke jobber aleine med oppgavene. Derfor må det opprettes støttegrupper hvor møtene blir oppsummert og problemer diskutert. Vi må ha et bevisst forhold til hvem fra Rød Ungdom vi mener det er riktig stiller på skolevalgøtene. Hvis de får oppfølging fra støttegrupper, kan vi bruke valgkampen til å utvikle politiske ledere i Rød Ungdom.

LOKALVALG BETYR LOKALE SAKER.

Årets valg er et lokalvalg. Det betyr at lokale saker vil sette sitt preg på valgkampen. Dette må få følger for hvordan vi driver ungdomsvalgkampen. Vi må ha konkrete lokale saker å markere RV på, og arbeide for å lage konkrete ungdomsprogram for RV på lokale saker. Da må vi også gjøre undersøkelser og analyser hvert enkelt sted for å finne ut hvilke ungdomssaker som det er mest riktig å kjøre fram. Ungdomsvalgkampen kan på denne måten være med på å gi et oppsving i kampen for lokale ungdomssaker.

VERVING AV STEMNER OG MEDLEMMER.

Videre må vi se ungdomsvalgkampen spesielt i forhold til to ting: Å få flest mulig ungdomsstemmer til RV, og å bruke valgkampen til å bygge ut Rød Ungdom. Vi ser på disse oppgavene som en enhet, samtidig som det er nødvendig med særegen planlegging og oppfølging av begge oppgavene.

For å verve ungdomsstemmer må vi ha en plan for å komme ut med RVs politikk der ungdom er. I hovedsak betyr det å rette inn ungdomsvalgkampen mot de videregående skolene. Vi bør målrette arbeidet mot bestemte skoler hvor vi mener det er størst muligheter for å oppnå resultater, og prioritere skolevalgøstene høyt. Erfaringene viser at RV får de beste resultatene på de skolene hvor det er drevet arbeid før selve valget. Sjøl om mange som går på videregående skole ikke har stemmerett, har gode skolevalgøster for RV ringvirkninger utover i ungdomsmiljøene.

Erfaringene viser at det er nødvendig med personlig stemmesanking for å få stemmer til RV. Derfor må vi ha et bevisst forhold til å diskutere mye direkte med folk i omlandet vårt for å få dem til å stemme RV.

En god ide kan være at Rød Ungdom-lag eller valgkampgrupper lager liste over konkrete personer som blir spurt om å stemme RV og diskutert med.

Videre må vi se valgkampen som en stor mulighet til å skaffe oss kontakter på de videregående skolene, og blant anna ungdom vi kommer i kontakt med. Hvis vi har en plan for det, kan valgkampen gi Rød Ungdom en større basis på videregående skoler. Vi må planlegge konkret hvilke skoler det er riktig å konsentrere kreftene om, ut fra hvor vi mener det er viktigst for oss å bygge seg ut.

Folk må få tilbud om bøllekurs og/eller studiesirkel. Til oppfølginga av selve valgkampen må vi legge en plan for verving av de kontaktene valgkampen har gitt oss. Denne må vi ha klar før valgkampen starter.

RØD UNGDOM OG RVs INNSAMLING.

Rød Ungdoms ledelse må diskutere og avklare med RV Rød Ungdoms plass i pengeinnsamlinga til valgkampen, og hvor mye Rød Ungdom kan bidra med. Dette må være bestemt til sommerleira.

DEN SENTRALE PROFILEN PÅ UNGDOMSVALGKAMPEN.

Sjøl om valget er et lokalvalg, må vi ha en sentral profil på ungdomsvalgkampen. Vi må stå på en helhetlig politikk som viser forskjellen på RV og de andre partiene, og hvilke mål RV kjemper for. Profilen må være bygd opp rundt de områdene hvor vi mener det er viktigst å markere oss på i valgammenheng i forhold til

unqdom, og på saker hvor det er bevegelse og foregår viktige politiske kamper blant unqdom i dag.

Ut fra dette mener Rød Unqdom at disse områdene må prege den helhetlige profilen på RVs unqdomsvalqkamp:

- Mot rasismen - kamp mot statlig rasisme.
Den åpne rasismen øker, mens den statlige politikken i praksis oppmuntrer at dette skjer. Regjeringa har f.eks. gått kraftig ned på tallet flyktninger Norge skal ta imot på "humanitært grunnlag".
Gjennom valqkampen må vi argumentere for nødvendigheta av å reise en bred front mot rasismen, og sette søkelys på regjeringas og statens rolle.
- Mot kapitalismens drap på natur og miljø - støtte til en aktiv og militant miljøkamp.
I dag ødelegges natur og miljø i et stort tempo, og bryter ned livsgrunnlaget på jorda. Vi må sette dette i sammenheng med at en kapitalistisk økonomi med profitt som mål, vil måtte drive rovdrift på naturen, stille konkrete krav mot miljøødeleggelsene, og gi vår støtte til en aktiv og militant miljøkamp.
- Nei til omstilling og rasering av skolen - kamp for kunnskap.
Skolen omstilles som en del av omstillinga av kapitalismen, og skal i større grad bli en oppbevaringsplass for å hindre uro som truer stabiliteten i systemet. Arbeiderklassen og jentene taper. Opp mot dette må vi reise krav som forsvarer skolen som en best mulig kunnskapsformidler for flertallet.
- Støtte til jentekampen.
I dag blir jenter sett på som annenrangs personer. Dette gjennomsyrrer hele samfunnet. Vi må markere oss mot det kvinnesynet som rår og for at jenter skal bli sett på og behandla likeverdig med guttene, og stille krav i forhold til dette. Viktige saker her blir oppvurdering og status til jentelinjer på skolene, og mot at kvinnekroppen blir gjort til en vare.
- Mot kapitalismen - for et sosialistisk samfunn hvor folk har makta.
I den helhetlige markeringa av RV må vi jobbe for å få fram at folk sjøl er nødt til å kjempe for og ta makta og styringa i samfunnet. Kapitalismen - et system hvor et lite mindretall har makta - kan ikke løse problemene. RV vil sette spørsmålet om hele samfunnsmakta på dagsordenen, og slåss for et sosialistisk samfunn.
- Forsvar av ytringsfrihet, og demonstrasjons- og aksjonsrett, er viktig i ei tid hvor borqerskap og kapital prøver å stramme grepet.
I dag er Norge et forholdsvis stabilt og fredelig land. Men kapitalismen vil skape bevegelse som tvinger seg fram, og som kan true systemet og borqerskapets makt. Måten

demonstrasjonene i Oslo rundt Caspar Heinbergers norgesbesøk ble møtt på, viser hvor viktig det er å i dag reise en bred front som forsvarer folks rett til å demonstrere, aksjonere og si i fra. Lysestølsaka, om Peder M. Lysestøl som har bevis på at han har blitt telefonavlyttet men blir nekta av staten å få vite hvorfor, er ei anna side av samme sak. RV stiller seg i spiss av forsvaret for ytringsfriheta.

KNYTT DE PRIORITERTE OMRÅDENE TIL LOKALE SAKER.

I valgkampen blir det viktig å knytte de prioriterte områdene til lokale saker. På den måten kan vi knytte lokale saker til utviklinga innafor kapitalismen, og konkret systemkritikk.

